ISSN 1509-4677

Kurier powiatowy

NR 5/2012 (97)

BEZPŁATNY

LEŻAJSK
NOWA SARZYNA
GMINA LEŻAJSK
GRODZISKO DOLNE
KURYŁÓWKA

www.starostwo.lezajsk.pl

Uroczyste obchody I Dnia Powiatu Leżajskiego

7 maja 2012 r.

czytaj na str. 4-5

Poinformuj o zmianie adresu zamieszkania lub nazwiska!

Na podstawie ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne **obowiązkiem** właściciela nieruchomości jest zgłaszanie wszelkich zmian danych objętych **ewidencją gruntów i budynków**, m.in. **zmiana adresu zamieszkania lub nazwiska.**
Zmiany te należy zgłaszać w terminie **30 dni** licząc od dnia ich powstania. Wystarczy zgłosić się z dowodem osobistym w **Starostwie Powiatowym** w Leżajsku, ul. Kopernika 8 – w Wydziale Geodezji, Katastru i Gospodarki Nieruchomościami (I piętro, pok. 101 i 109) celem zaktualizowania danych.

W NUMERZE:

TEMAT MIESIĄCA:
Uroczyste obchody I Dnia Powiatu Leżajskiego 4-5

POWIAT:
Powiatowe Obchody Dnia Strażaka 3
Program Obchodów 100-lecia Gimnazjum-Liceum-Zespołu Szkół Licealnych w Leżajsku 6
Młodzi matematycy Chrobrego w ofensywie 6
Leżajskie Targi Pracy – 2012 7
Indeksy na studia przed maturą 7
Kolejne Certyfikaty dla Starostwa 8
„Dzień otwarty" dla gimnazjalistów w Zespole Szkół w Nowej Sarzynie 9
Powraca Technikum Chemiczne do ZS w Nowej Sarzynie 9
Zbigniew Larendowicz: Jestem niedoszłym katyniakiem 10-11
Wierni Bogu i Ojczyźnie 12
Jubileusz „Maj-danówki" 16-17
Laureatka konkursu z rachunkowości pojedzie do Europarlamentu .. 17
Głosem ogrzej duszę 19
Ziemia Leżajska w przeszłości i dziś 19
„Młody ekonomista" ma już 10 lat 23
„Arka" mało gościnna 23
Sportowy prezent młodzieży na 100-lecie szkoły 24
Mamy swoją medalistkę w kulturystyce i fitness 25
CSWiS zdobywa kolejne medale 25

Z leżajskich kart historii 18
Pierwsze kółka rolnicze na ziemi leżajskiej

Dookoła świata z Ireneuszem Wołkiem: Dubaj 20-21

Muzeum Ziemi Leżajskiej
Padł rekord w Leżajsku na 15 m i 21 cm! 8
Muzeum w hołdzie ofiarom zbrodni katyńskiej i smoleńskiej 10

MIASTO I GMINA NOWA SARZYNA 13
Odsłonięcie obelisku upamiętniającego akcję ratowania lotników angielskich; Gminne święto strażaków

GMINA KURYŁÓWKA 14-15
Wielofunkcyjne Boisko sportowe „Orlik" i Plac Zabaw przy Zespole Szkół w Kuryłówce przekazane do użytkowania; Gmina Kuryłówka: EURO-GMINA

Czas na aktywność w Gminie Grodzisko Dolne 22

Ramowy program
XXI Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Organowej i Kameralnej Leżajsk 2012

dofinansowane przez **Powiat Leżajski**

18.06.2012 r.
Mirosław Pietkiewicz – recital organowy
„GALA PIEŚNI AVE MARIA" w wykonaniu artystów scen operowych krajowych i zagranicznych: **DARIUSZ STACHURA – tenor, AGNIESZKA BOCHENEK-OSIECKA – sopran, GRAŻYNA BIENIEK – mezzosopran, ADAM ŻAAK – baryton** oraz **Gliwickiej Orkiestry Festiwalowej „Promenada" pod dyrekcją Adama Żaaka**

25.06.2012 r.
Antoni Pokora – recital organowy
Zdzisław Łapiński – wiolonczela
Andrzej Rzymkowski – saksofon altowy

2.07.2012 r.
Wacław Golonka – recital organowy
Grzegorz Palus – akordeon

9.07.2012 r.
Daniel Zaretsky – recital organowy (Rosja)

16.07.2012 r.
Marek Stefański – recital organowy
Poznań Brass

23.07.2012 r.
Hanna Dys – recital organowy
Trio Jazzowe Włodka Pawlika

30.07.2012 r.
Eric Lebrun – recital organowy (Francja)

6.08.2012 r.
Magdalena Czajka – recital organowy
Dumitru Harea – fletnia pana (Mołdawia)

13.08.2012 r.
Mario Sedlar – recital organowy (Czechy)

20.08.2012 r.
Józef Serafin – recital organowy
Kantata A. Scarlattiego w wykonaniu
Magdalena Witczak – sopran
Paweł Hulisz – trąbka
Kwintet smyczkowy + klawesyn

Komitet Organizacyjny Festiwalu zastrzega sobie prawo do wprowadzenia zmian w programie Festiwalu.

Szanowni Rodzice i Droga Rodzino wobec ciosu, który spadł na Państwa Rodzinę, niełatwo znaleźć słowa pociechy. Można jedynie życzyć sił do zniesienia tego bólu, który tylko czas może złagodzić. Proszę przyjąć od Sędziów i pracowników Sądu Rejonowego w Leżajsku najszczersze współczucie z powodu śmierci naszego kolegi Wiesława Grudnia

Nie umiera ten, kto trwa w pamięci żywych

Wszystkim, którzy byli z nami w najtrudniejszych chwilach, podzielają nasz smutek po odejściu kochanego Męża, Ojca, Dziadka i Pradziadka

Antoniego Stankiewicza

oraz uczestniczyli w uroczystościach pogrzebowych serdeczne podziękowania składa
Rodzina

Kurier Powiatowy **Wydawca:** Starostwo Powiatowe w Leżajsku, ul. Kopernika 8, 37-300 Leżajsk. **Adres redakcji:** 37-300 Leżajsk, ul. Skłodowskiej 8, budynek B Starostwa Powiatowego w Leżajsku, tel. (17) 24 04 571; e-mail: promocja@starostwo.lezajsk.pl **Stali współpracownicy:** Alicja Kycia (Gmina Kuryłówka), Piotr Sowa (Miasto i Gmina Nowa Sarzyna). **Redaktor naczelna:** Małgorzata Bechta.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Artykuły odzwierciedlają poglądy ich autorów. Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych. Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania tekstów, zmiany tytułów. Za treść reklam i ogłoszeń płatnych nie bierze odpowiedzialności.

Łamanie: grafika-dtp@o2.pl Druk: TECHGRAF w Łańcucie

Numer zamknięto 10.05.2012 r

Powiatowe Obchody Dnia Strażaka

9 maja br. uroczyście obchodzono Dzień Strażaka w Komendzie Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Leżajsku. Uroczystość połączono z jubileuszem 20-lecia powołania Państwowej Straży Pożarnej. Z tej okazji strażacy otrzymali awanse, odznaczenia i wyróżnienia.

Obchody rozpoczęły się uroczystym apelem na placu przed Komendą.

Uroczystość zaszczycili swoją obecnością Podkarpacki Komendant Wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej – st. bryg. Bogdan Kuliga i Sekretarz Zarządu Oddziału Wojewódzkiego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP w Rzeszowie – druh Mieczysław Kot. Nie zabrakło również władz powiatowych, duchowieństwa, burmistrzów i wójtów, prezesów, dyrektorów, kierowników zakładów pracy, firm i instytucji, przedstawicieli wojskowych oraz oczywiście strażaków. W obchodach uczestniczyli również kierownicy powiatowych służb, inspekcji i straży, prezesi i komendanci gminni OSP wraz z pocztami sztandarowymi i delegacjami z 19 jednostek OSP oraz strażacy emeryci.

Podczas apelu nastąpiło wręczenie odznaczeń, wyróżnień i nominacji na wyższe stopnie służbowe. Nominacje na wyższe stopnie służbowe otrzymali: st. kpt. Robert Krajewski na stopień młodszego brygadiera, st. asp. Leszek Wnęk na stopień aspiranta sztabowego, mł. ogn. Wiesław Nicpoń i mł. ogn. Krzysztof Adamiak na stopień ogniomistrza oraz sekc. Tomasz Mucha na stopień starszego sekcyjnego.

Ponadto podczas uroczystości przekazano i poświęcono nowy pojazd pożarniczy zwany mobilnym laboratorium rozpoznania chemicznego na podwoziu Mercedes Sprinter. Samochód wyposażony w najnowsze urządzenia detekcyjne został zakupiony przez Komendę Główną PSP w projekcie pn. „Wsparcie techniczne ratownictwa ekologicznego i chemicznego" współfinansowanym przez Unię Europejską ze środków Funduszu Spójności w ramach Programu Infrastruktura i Środowisko; Działanie 3.2. Zapobieganie i ograniczanie skutków zagrożeń naturalnych oraz przeciwdziałanie poważnym awariom.

Podczas uroczystości Komendant Powiatowy PSP w Leżajsku – mł. bryg. Bogdan Kołcz podziękował samorządowcom, kierownikom zakładów pracy i instytucji za umacnianie potencjału ratowniczego powiatu, wspieranie finansowe przedsięwzięć ratowniczych oraz dbanie o bezpieczeństwo powszechne mieszkańców.

Za cenny wkład w rozwój ochrony przeciwpożarowej powiatu leżajskiego i dofinansowanie zakupu pojazdu pożarniczego dla Komendy Powiatowej PSP w Leżajsku okolicznościową statuetkę otrzymała Pani Iwona Sierżęga – Prezes Zarządu, Dyrektor Generalny Elektrociepłowni Nowa Sarzyna Sp. z o.o.

Z okazji 20-lecia powołania Państwowej Straży Pożarnej, w dowód uznania za wspieranie inicjatyw ratowniczych, okolicznościowymi medalami zostali wyróżnieni: Pan Jan Kida – Starosta Leżajski, Pan Piotr Urban – Burmistrz Leżajska, Pan Jerzy Paul – Burmistrz Miasta i Gminy Nowa Sarzyna, Pan Jacek Chmura – Wójt Gminy Grodzisko Dolne, Pan Tadeusz Halesiak – Wójt Gminy Kuryłówka, Pan Krzysztof Sobejko – Wójt Gminy Leżajsk, Pan Andrzej Miazga – Prezes Zarządu Zakładów Chemicznych „Organika-Sarzyna" S.A., Pan Krzysztof Żyrek – Dyrektor Browaru w Leżajsku oraz Pan Mieczysław Miazga – Prezes Zakładu Mięsnego Smak-Górno Sp. z o.o.

Po apelu strażacy i zaproszeni goście udali się z pielgrzymką do Bazyliki OO. Bernardynów w Leżajsku. W paradzie główną ulicą Leżajska maszerowała orkiestra dęta z Ochotniczej Straży Pożarnej w Brzózie Królewskiej wraz z marżonetkami z Zespołu Szkół w Brzózie Królewskiej, za nimi kompania honorowa Komendy Powiatowej PSP w Leżajsku, poczty sztandarowe, goście oraz pododdziały Ochotniczych Straży Pożarnych. Uroczystą Mszę świętą w intencji strażaków i ich rodzin celebrował ks. Józef Łobodziński – Dziekan Dekanatu Leżajsk II, zaś homilię wygłosił o. dr Joachim Ciupa – Kustosz Leżajskiego Sanktuarium. Po Mszy Św. strażacy modlili się przed Cudownym Obrazem Matki Bożej Pocieszenia, a następnie złożyli wiązankę pod Pomnikiem bł. Jana Pawła II.

WD

Uroczyste obchody I Dnia Powiatu Leżajskiego

7 maja 2012 r., w dniu święta patronki Powiatu Leżajskiego – Matki Bożej Leżajskiej, miały miejsce obchody I Dnia Powiatu Leżajskiego.

▲*Po Mszy Świętej, dalsza część uroczystości I Dnia Powiatu odbyła się w Dworze Starościńskim – siedzibie Muzeum Ziemi Leżajskiej.*

W uroczystości wzięli udział licznie zaproszeni goście. Duchowieństwo reprezentowali O. Jarosław Kania – Minister Prowincji Niepokalanego Poczęcia NMP OO. Bernardynów oraz O. Joachim Ciupa OFM – Kustosz Klasztoru OO. Bernardynów w Leżajsku. Wśród parlamentarzystów oraz przedstawicieli administracji rządowej i samorządu Województwa Podkarpackiego obecni byli: Tomasz Poręba – Poseł do Parlamentu Europejskiego, Janina Sagatowska – Senator RP, Stanisław Ożóg – Poseł na Sejm RP, Małgorzata Chomycz-Śmigielska – Wojewoda Podkarpacki, Stanisław Bartnik – Radny Sejmiku Województwa Podkarpackiego.
Obecni byli również: Grzegorz Grabka – Dyrektor TUV Rheinland Polska oraz Jacek Sadowski – Kierownik Sekcji Systemów Zarządzania BHP oraz Bezpieczeństwem Informacji TUV Rheinland Polska, Paweł Prokop – Prezes Fundacji Inicjatyw Menedżerskich z Lublina oraz Jarosław Nowicki – Auditor wiodący TUV. W obchodach Dnia Powiatu udział wzięli także m.in.: Wicestarosta Łańcucki Józef Rzepka, Zastępca Wójta Gminy Tryńcza Zofia Nowak, wójtowie i burmistrzowie oraz przewodniczący rad gminnych i miejskich z terenu powiatu. Na uroczystości obecni byli również radni Rady Powiatu Leżajskiego na czele z Wiceprzewodniczącym Rady Andrzejem Chojnackim, kierownicy i dyrektorzy instytucji, prezesi i dyrektorzy firm, przedsiębiorcy z terenu powiatu, komendanci, dyrektorzy i kierownicy powiatowych jednostek organizacyjnych, naczelnicy i kierownicy Starostwa Powiatowego oraz wszyscy, którzy przyjęli zaproszenie na uroczystość.
Obchody Dnia Powiatu rozpoczęły się o godz. 9.30 Mszą Św. w Bazylice OO. Bernardynów, której przewodniczył O. Jarosław Kania. Dalsza część obchodów święta przebiegała w Muzeum Ziemi Leżajskiej. Uroczystość uświetnił swoim występem Chór Belcanto, który działa przy Zespole Szkół Licealnych im. B. Chrobrego w Leżajsku, pod batutą p. Barbary Kuczek.

▲*Wojewoda Podkarpacki Małgorzata Chomycz-Śmigielska wręcza złote medale za długoletnią pracę w administracji.*

▲*Grzegorz Grabka – Dyrektor TÜV Rheinland Polska wręcza Staroście Leżajskiemu Janowi Kidzie oraz Pełnomocnikowi ds. Systemu Zarządzania Jakością w Starostwie Powiatowym w Leżajsku Agnieszce Wyczarskiej Certyfikat systemu zarządzania środowiskowego oraz Certyfikat zarządzania BHP.*

▲*Laureaci Nagrody „Przyjaciel Powiatu", od lewej: O. Jarosław Kania (kategoria: „Osobowość"), Iwona Sierżęga – Prezes Elektrociepłowni Nowa Sarzyna (firma zdobyła wyróżnienie w kategorii: „Przedsiębiorca") oraz Stanisław Bartnik – Dyrektor Zespołu Szkół Licealnych w Leżajsku (szkoła została wyróżniona w kategorii: „Społecznik").*

Święto Powiatu łączyło kilka wydarzeń. Pierwszym z nich było wręczenie *Odznaczeń Państwowych nadanych przez Prezydenta RP* za długoletnią służbę w administracji. Za wzorowe, wyjątkowo sumienne wykonywanie obowiązków wynikających z pracy zawodowej złotym medalem za długoletnią służbę odznaczeni zostali: **Grzywna Józef, Kida Jan, Krasicka Urszula, Niedbała Danuta, Szczęch Zofia.**

Kolejnym wydarzeniem było wręczenie *Certyfikatu systemu zarządzania środowiskowego wg normy EN-ISO 14001: 2004 oraz Certyfikatu zarządzania BHP wg normy PN-N-18001: 2004 dla Starostwa Powiatowego w Leżajsku.*

Następnym punktem uroczystości było wręczenie nagród „Przyjaciel Powiatu Leżajskiego". Idea nagrody „Przyjaciel Powiatu" dojrzewała od kilku lat. Szukano formuły odpowiedniej dla samorządu powiatowego, która podkreślałaby rangę wyróżnienia, ale także jego odmienność od wyróżnień honorowych obywatelstw stosowanych przez miasta i gminy. Powiat Leżajski rokrocznie będzie poszerzał grono wyróżnionych, przyznając tytuł **„Przyjaciela Powiatu"**, potwierdzony aktem nadania oraz stosownym medalem. Zewnętrznym wizerunkiem Przyjaciela Powiatu jest znaczek – pin powiatu z dodatkiem symbolu splecionych rąk.

Fot: Robert Antczak, Damian Majkut

W dniu 11 kwietnia 2012 r. Kapituła medalu „Przyjaciel Powiatu Leżajskiego" rozpatrzyła złożone wnioski i przyznała wyróżnienia w trzech kategoriach:

PRZEDSIĘBIORCA – dla Elektrociepłowni Nowa Sarzyna Sp. z o.o.

Elektrociepłownia Nowa Sarzyna Sp. z o.o. została wyróżniona za kreatywne, konsekwentne działanie na rzecz rozwoju gospodarczego powiatu ze szczególnym uwzględnieniem osiągnięć w zakresie ochrony środowiska, a także za związek z lokalną społecznością, w tym za aktywną rolę mecenasa kultury i sportu. Dodatkowym atutem przedsiębiorstwa jest wysoka kultura organizacyjna spółki, wprowadzenie kodeksu etyki biznesu, jak również dbałość o relacje w załodze.

SPOŁECZNIK – dla Zespołu Szkół Licealnych im. Bolesław Chrobrego w Leżajsku

▲Wicestarosta Leżajski Marek Kogut wręcza gratulacje laureatom nagrody „Przyjaciel powiatu".

Zespołu Szkół Licealnych otrzymał wyróżnienie w roku Jubileuszu 100-lecia pracy edukacyjnej i wychowawczej, w uznaniu zasług przy współtworzeniu historii, tradycji i obecności w życiu regionu. Przyznając nagrodę uhonorowano szkołę za szczególnie ważną funkcją społeczną, jaką placówka pełni w Powiecie Leżajskim, a także za wychowanie kolejnych pokoleń absolwentów.

Szkołę wyróżniono także za konsekwentne stawianie w pracy szkoły na wartości patriotyczne oraz za popularyzowanie wśród młodzieży aktywnej postawy prospołecznej.

▲Oprawę muzyczną zapewnił Chór Belcanto, który działa przy Zespole Szkół Licealnych im. B. Chrobrego w Leżajsku, pod batutą p. Barbary Kuczek.

OSOBOWOŚĆ – dla Ojca Jarosława Kani

Ojciec Jarosław Kania został wyróżniony za całokształt działalności na rzecz powiatu leżajskiego, ofiarną posługę duszpasterską wśród mieszkańców Ziemi Leżajskiej i rzesz pielgrzymów, która niejednokrotnie była działaniem dla dobra wspólnego całej społeczności katolickiej. W uzasadnieniu przyznania nagrody wskazano na postawę Ojca Jarosława Kani wobec bliźnich budzącą społeczne uznanie, oparte na wartościach cenionych w społeczeństwie.

Odznaczenie złotym medalem za długoletnią służbę w administracji jest dla mnie…

Danuta Niedbała

Inspektor w Wydziale Geodezji, Katastru i Gospodarki Nieruchomościami w Starostwie Powiatowym w Leżajsku, staż pracy: 37 lat

Od 25 lat pracuję w administracji rządowej i samorządowej.

Złoty medal za długoletnią służbę jest dla mnie pewną satysfakcją i uznaniem, zobowiązuje mnie do dalszej sumiennej pracy dla dobra społeczności lokalnej. Myślę, że moi przełożeni i klienci z terenu Miasta i Gminy Nowa Sarzyna są zadowoleni z mojej pracy.

Urszula Krasicka

Inspektor w Wydziale Geodezji, Katastru i Gospodarki Nieruchomościami w Starostwie Powiatowym w Leżajsku, staż pracy: 36 lat

Całe moje życie zawodowe związane było i jest z pracą w administracji rządowej, jak i samorządowej. Początkowo w Urzędzie Miejskim w Leżajsku, później po reorganizacji w Urzędzie Rejonowym, a obecnie w Starostwie Powiatowym. Przyznane odznaczenie jest potwierdzeniem, że moja długoletnia praca na rzecz społeczności została zauważona i doceniona.

Zofia Szczęch

Inspektor w Wydziale Geodezji, Katastru i Gospodarki Nieruchomościami w Starostwie Powiatowym w Leżajsku, staż pracy: 37 lat

Od 35 lat pracuję w administracji rządowej i samorządowej.

▲Odznaczeni złotym medalem za długoletnią służbę w administracji, od lewej: Józef Grzywna, Danuta Niedbała, Jan Kida, Zofia Szczęch i Urszula Krasicka.

Pracowałam w Urzędzie Miasta i Gminy Nowa Sarzyna, Urzędzie Gminy Leżajsk, Urzędzie Rejonowym, a obecnie Starostwie Powiatowym.

Przyznane odznaczenie za długoletnią pracę daje satysfakcję, ale również zobowiązuje do dalszej sumiennej pracy.

Jan Kida

Starosta Leżajski, staż pracy: 36 lat *(w administracji)*

Odznaczenie Złotym medalem za długoletnią służbę w administracji jest dla mnie szczególnym wyróżnieniem. Tym bardziej, iż medal ten otrzymuję przy okazji obchodów I Dnia Powiatu Leżajskiego. W naszym zamyśle jest, by to święto wpisało się już na stałe w Kalendarz imprez i uroczystości odbywających się w naszym powiecie.

Nawiązując do odznaczenia dodam, iż większość mojej pracy zawodowej była związana właśnie z pracą w samorządzie, czy to jako Burmistrza Miasta i Gminy Nowa Sarzyna, którym byłem przez 16 lat, później Dyrektora Wojewódzkiego Ośrodka Ruchu Drogowego w Rzeszowie czy też pełniąc obecnie funkcję Starosty Leżajskiego. Przyznane odznaczenie zobowiązuje do dalszej sumiennej pracy dla dobra społeczności lokalnej. W tym miejscu gratuluję również wszystkim odznaczonym tym wspaniałym medalem.

Grzywna Józef

Inspektor w Wydziale Geodezji, Katastru i Gospodarki Nieruchomościami w Starostwie Powiatowym w Leżajsku, staż pracy: 41 lat

Złoty medal za długoletnią służbę, uważam że jest to pewna satysfakcja i uznanie ponad czterdziestoletniej pracy, w tym 21-letniej w strukturach samorządu powiatowego. Dla mnie jest on potwierdzeniem, że sumienne i efektywne wykonywanie pracy jest doceniane, a równocześnie mobilizuje do dalszej jeszcze lepszej pracy.

PROGRAM OBCHODÓW 100-lecia Gimnazjum – Liceum – Zespołu Szkół Licealnych im. Bolesława Chrobrego w Leżajsku

15 czerwca 2012 r. (piątek)

16:00 Rejestracja uczestników w szkole
16:00-20:00 Zwiedzanie obiektu szkolnego i wystaw okolicznościowych, wykład, prezentacja multimedialna
18:00 Jubileuszowy Bieg Pokoleń kategorie: uczniowie i absolwenci

16 czerwca 2012 r. (sobota)

od 8:00 Rejestracja uczestników
9:00 Msza Św. w kościele pw. Trójcy Świętej w Leżajsku (fara) w intencji nauczycieli, absolwentów i uczniów celebrowana przez Przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski Metropolitę Przemyskiego Arcybiskupa Józefa Michalika, Ks. Bpa Ignacego Deca, Ks. Bpa Damiana Andrzeja Muskusa oraz Księży Absolwentów
Złożenie kwiatów na grobach profesorów
Przejście pod budynek dawnego liceum (obecnie Muzeum Ziemi Leżajskiej)
10:30 Zbiórka na placu według roczników absolwentów
Poświęcenie i odsłonięcie tablicy pamiątkowej
Wspólne zdjęcia uczestników
Zwiedzanie Muzeum Ziemi Leżajskiej
11:30 Przejście do obecnego budynku szkoły
Poświęcenie i odsłonięcie drugiej tablicy pamiątkowej
Zasadzenie „dębów katyńskich"
Oficjalna Uroczystość Jubileuszowa w hali sportowej szkoły
Okolicznościowy program artystyczny
15:00 Obiad w szkole
17:00 Spotkania klasowe w salach lekcyjnych
20:00 Bal Absolwentów

17 czerwca 2012 r. (niedziela)

11:00 Msza Św. dziękczynna w Bazylice Zwiastowania NMP w Leżajsku
Zwiedzanie Muzeum Prowincji OO. Bernardynów i Biblioteki
Zakończenie Jubileuszu

Patronat Honorowy Jubileuszu: J.E. Ksiądz Biskup prof. dr hab. Ignacy Dec; Komitet Honorowy: J.E. Ksiądz Biskup dr Damian Andrzej Muskus OFM; Ks. prał. dr Kryspin Dubiel – sekretarz Nuncjatury Apostolskiej; Janina Sagatowska – senator RP; dr Józef Zych – poseł RP; Zbigniew Rynasiewicz – poseł RP; dr Mirosław Karapyta – Marszałek Województwa Podkarpackiego; Jacek Wojtas – Podkarpacki Kurator Oświaty; Jan Kida – Starosta Leżajski; Robert Żołynia – Wicestarosta Leżajski; Piotr Urban – Burmistrz Miasta Leżajska; Ks. dziekan Marek Cisek – Proboszcz Parafii pw. Świętej Trójcy w Leżajsku; O. dr Joachim Ciupa – Kustosz Bazyliki Zwiastowania NMP w Leżajsku; prof. dr hab. Zbigniew Andres – Uniwersytet Rzeszowski; dr Czesław Lorenc – dyrektor szkoły; Jan Kurp – dyrektor szkoły; Zbigniew Larendowicz – współautor Księgi Jubileuszowej; Mieczysław Pieniążek – wicedyrektor szkoły; Roman Matuszek – przewodniczący Rady Rodziców

Młodzi matematycy Chrobrego w ofensywie

Cieszy fakt, że uczniowie z Zespołu Szkół Licealnych im. Bolesława Chrobrego w Leżajsku coraz chętniej startują w różnych zawodach matematycznych i osiągają w nich sukcesy. Idąc śladami zeszłorocznych absolwentów, którzy zostali laureatami Powszechnego Internetowego Konkursu dla Uczniów Szkół Średnich – Matematyka, organizowanego przez Wydział Matematyki i Nauk Informacyjnych Politechniki Warszawskiej oraz Ogólnopolskiej Olimpiady „O Diamentowy Indeks AGH" przystąpili do zmagań z zadaniami matematycznymi. Także w tym roku młodzi matematycy Chrobrego odnosili sukcesy. **Finalistami drugiej edycji Ogólnopolskiej Olimpiady Logiczno- Matematycznej zostali Łukasz Żołynia i Damian Rogowski** z klasy 2e.

Łukasz Żołynia został też finalistą Powszechnego Internetowego Konkursu dla Uczniów Szkół Średnich – Matematyka organizowanego przez Wydział Matematyki i Nauk Informacyjnych Politechniki Warszawskiej.

Należy podkreślić, że konkurs ten wymaga olbrzymiego zdyscyplinowania i wytrwałości. Rozpoczyna się on bowiem w listopadzie, a kończy w kwietniu. Jego początkowe dwa etapy całkowicie rozgrywają się w Internecie – łącznie pięć tur po dziesięć zadań. Kompletne rozwiązania zadań wylosowanych w trzecim etapie wysyła się na adres Politechniki Warszawskiej. Finał odbywa się w kwietniu w gmachu Politechniki Warszawskiej na Wydziale Matematyki i Nauk Informacyjnych. Zadania są trudne, wymagające nie tylko opanowania zakresu materiału matematyki z programu rozszerzonego szkoły ponadgimnazjalnej, ale znacznie wykraczają poza obecnie obowiązujący zakres. Napawa optymizmem fakt, że co roku mamy grupę uczniów podejmujących to olbrzymie wyzwanie, a wśród nich finalistów i laureatów.

Popularyzacją matematyki zajmuje się również **Podkarpacki Konkurs Matematyczny im. Franciszka Lei**, w którym nasi uczniowie także osiągnęli sukcesy. W tym roku odbyła się XII edycja tegoż czteroetapowego konkursu. **Laureatem wojewódzkiego etapu został Łukasz Joniec z klasy 2e, zaś finalistą Marcin Kozyra z klasy 1d.**

Znajomość matematyki warunkuje nie tylko poznanie dorobku współczesnej nauki, ale jej znajomość jest również nieodzowna przy wyborze kierunków politechnicznych umożliwiających pewny start w dorosłe życie. Młodzi matematycy Chrobrego zdają sobie z tego sprawę.

Elżbieta Naróg

Leżajskie Targi Pracy 2012

W dniu 26.04.2012r. odbyła się V edycja Leżajskich Targów Pracy w Leżajsku. Ponad 280 ofert pracy przygotowały firmy i instytucje, które wzięły udział w targach organizowanych przez Powiatowy Urząd Pracy w Leżajsku we współpracy ze Starostwem Powiatowym w Leżajsku oraz Wojewódzkim Urzędem Pracy w Rzeszowie.

▲ LTP otworzył Wicestarosta Leżajski Marek Kogut.

W tegorocznej edycji Leżajskich Targów Pracy, które odbyły się w hali sportowej Zespołu Szkół Technicznych w Leżajsku, uczestniczyło 70 firm i instytucji. Jak podkreślił Tadeusz Gospodarczyk wicedyrektor ds. Rynku Pracy Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Rzeszowie były to jedne z największych targów pracy w województwie podkarpackim.

Firmy, które uczestniczyły w targach poszukiwały głównie osób do pracy w handlu i usługach, ale też szukały specjalistów w branży budowlanej, motoryzacyjnej, krawieckiej czy teleinformatycznej.

Oprócz ofert pracy w Polsce, agencje zatrudnienia oferowały pracę sezonową poza granicami kraju.

Z ankiet przeprowadzonych wśród osób odwiedzających LTP wynika, iż w zdecydowanej większości uczestnicy bardzo pozytywnie oceniają takie przedsięwzięcie ze względu na ilość przedstawionych ofert, ich różnorodność i atrakcyjność. Z kolei biorąc pod uwagę status tych osób, to najczęściej byli to uczniowie, studenci i absolwenci, a także pracownicy zamierzający zmienić pracę, jak również osoby bezrobotne. Najczęstszymi powodami odwiedzenia targów była potrzeba poszukiwania pracy, możliwość rozeznania się na rynku pracy i sposobność do rozmowy z pracodawcami, a także zapoznanie się z aktualnymi ofertami pracy.

Również pracodawcy pozytywnie oceniają to przedsięwzięcie traktując je jako bardzo dobry sposób rekrutacji pracowników do swoich firm. Jeżeli chodzi o przedstawione oferty pracy to najwięcej było w branży usługowej (68), w handlu (26), produkcji (26) oraz administracji (4). Dodatkowo na LTP przedstawiono m.in. 29 ofert stażu, 12 ofert przygotowania zawodowego oraz 36 ofert praktyk uczniowskich. **PN**

Podziękowania:

Powiatowy Urząd Pracy w Leżajsku dziękuje wszystkim, którzy wzięli udział w organizacji oraz uczestniczyli w V edycji Leżajskich Targów Pracy.

Przede wszystkim dziękujemy Dyrekcji Zespołu Szkół Technicznych w Leżajsku i Wojewódzkiemu Urzędowi Pracy w Rzeszowie, Starostwu Powiatowemu w Leżajsku oraz Staroście Leżajskiemu za udzieloną pomoc i wsparcie. Serdeczne podziękowania składamy również patronom medialnym, które zadbały o nagłośnienie całej imprezy. Za niezmierną pomoc dziękujemy także sponsorom: EURES, Browar Leżajsk, POLTINO, PKS Leżajsk i Agencji Reklamowej Ekspresja.

Indeksy na studia przed maturą!

Uczniowie klas maturalnych z niepokojem oczekują wyników egzaminów dojrzałości, które pozwolą im kontynuować naukę na studiach wyższych. Jednak są uczniowie, którzy już zapewnili sobie indeksy. Takim osiągnięciem mogą poszczycić się uczniowie Zespołu Szkół Technicznych w Leżajsku. Jakub Mierzejewski – uczeń technikum elektronicznego i Grzegorz Kusiak – uczeń technikum mechatronicznego zostali finalistami XXXV Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy Elektrycznej i Elektronicznej.

▲Finaliści XXXV OWEiE Grzegorz Kusiak i Jakub Mierzejewski.

▲Tomasz Sierżęga odbiera indeks KUL-u.

Jej organizatorem jest Akademia Górniczo – Hutnicza w Krakowie, a głównymi jej celami jest rozwijanie wśród uczniów szkół ponadgimnazjalnych zainteresowania wiedzą elektryczną i elektroniczną, upowszechnianie kultury technicznej oraz nowych trendów i rozwiązań, wymiana doświadczeń pomiędzy nauczycielami – opiekunami różnych szkół, a także współpraca pomiędzy szkołami i ośrodkami akademickimi. Dzięki dotarciu do ścisłego finału nasi uczniowie zapewnili sobie indeksy na wybrane kierunki uczelni technicznych oraz zostali zwolnieni z części teoretycznej egzaminu zawodowego. Również uczeń technikum mechatronicznego – Tomasz Sierżęga został laureatem Konkursu Wiedzy o Gospodarce zorganizowanego przez Wydział Zamiejscowy Prawa i Nauk o Gospodarce Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego w Stalowej Woli. Oprócz nagród rzeczowych zdobył on indeks tej uczelni, pozwalający mu na podjęcie nauki na kierunku: Ekonomia. Warto dodać, że zmagania konkursowe obejmowały dwie kategorie: indywidualną i zespołową. W tej drugiej sukces odnieśli również uczniowie naszej szkoły: Tomasz Miś i Łukasz Kiełbowicz, którzy **zajęli II miejsce.**

ZST

MUZEUM ZIEMI LEŻAJSKIEJ

Padł rekord w Leżajsku na 15 m i 21 cm!

Na wykonanie tego mazurka pan Andrzej Więcław przeznaczył następujące składniki: 30 kg maki, 20 kg masła, 20 kg cukru pudru, 200 jaj, 50 kg bakalii, 40 l mleka skondensowanego, a powideł śliwkowych 25 kg. Mazurka przygotowywało 6 osób w ciągu jednego dnia czyli jakieś 15 godzin pracy, drobną kosmetykę zostawiono na finał – na 2 maja. Ciasto to mazurek kajmakowo-czekoladowy i nawiązywał on do Święta Flagi, czyli biało-czerwonych barw, była to chyba największa i najsłodsza flaga w Polsce tego dnia.

Przez długi czas Guinness kojarzył się ludziom raczej z czymś nieosiągalnym i trudnym do zrealizowania, a jego próbę pobicia można było oglądać wyłącznie w telewizji. Jednak udało się! W Leżajsku został pobity rekord na największe ciasto mazurka!

Pomysł upieczenia placka zrodził się z inicjatywy Pana Andrzeja Chmury-Dyrektora Muzeum Ziemi Leżajskiej. Po przedstawieniu go szefowi kuchni firmy Usługi Kulinarne – Andrzeja Więcława okazało się, że upieczenie największego w Europie „mazurka flagowego" jest osiągalne. Próbę taką podjął Poznań rok temu – udało się im stworzyć ponad siedmiometrowego mazurka. Nasz leżajski okazał się długi na 15 metrów i 21 centymetrów.

W dniu 2 maja od godziny 17 rozkładano ciasto, gdzie od razu udekorowano go biało-czerwoną polewą. Na finalny produkt nie trzeba było czekać długo, ponieważ już po 45 minutach można było skosztować kawałek smacznego placka. W biciu rekordu pomogła licznie zgromadzona publiczność, która musiała skonsumować około 3000 kawałków mazurka. Warto zaznaczyć, iż był to jeden z warunków przedstawionych przez centralę Guinnessa.

Gdy zapytaliśmy organizatorów wydarzenia czy są już jakieś plany na kolejny rekord, okazało się, iż Muzeum Ziemi Leżajskiej oraz Stowarzyszenie Rozwój Leżajska RLE 37-300 będzie się starać aby Dzień Flagi Polskiej był świętowany w Leżajsku co roku poprzez wyjątkowe wydarzenia.

Imprezę zakończył wspólny śpiew pieśni patriotycznych przy akompaniamencie Pana Zdzisława Zawilskiego oraz wypuszczenie z powodu złych warunków pogodowych tylko symbolicznej liczby lampionów do nieba.

Kamil Szczepanik

Zintegrowany System Zarządzania na zgodność z normami PN- EN ISO 9001:2009, EN ISO 14001:2004 i PN-N-18001- 2004 w Starostwie Powiatowym w Leżajsku

W 2004r. Starostwo Powiatowe w Leżajsku otrzymało certyfikat potwierdzający „świadczenie usług administracji samorządowej, związanych z realizacją zadań publicznych na rzecz Interesantów Starostwa Powiatowego w Leżajsku" zgodnie z normą PN – EN ISO 9001:2009. Funkcjonujący system przez kilka lat był doskonalony.

Certyfikat

ISO 14001:2004

TÜVRheinland

W drugiej połowie roku 2011r. Starosta Leżajski podjął decyzję o rozszerzeniu systemu o dwie kolejne normy oraz zintegrowaniu dotychczasowego systemu z wymaganiami wynikającymi z norm EN ISO 14001:2004 i PN-N-18001- 2004. Pierwsza norma dotyczy zarządzania środowiskowego. Wdrożenie sytemu zgodnego z normą środowiskową oznacza, że urząd podejmuje działania mające na celu poprawę środowiska, zmniejszenie kosztów związanych z ograniczeniem zużycia energii elektrycznej, wody czy gazu, zmniejszenie ilości wytwarzanych odpadów i ich segregowanie, politykę edukacyjną polegającą na zwiększeniu świadomości ekologicznej.

Norma PN-N-18001- 2004 zawiera wymagania dotyczące identyfikacji zagrożeń występujących w organizacji oraz oceny związanego z nimi ryzyka zawodowego. Jej wdrożenie pozwala na identyfikację zagrożeń w zakresie bezpieczeństwa pracowników i Interesantów, zmniejszenie ilości urazów i wypadków przy pracy, wzrost zaufania pracowników do organizacji oraz poprawę warunków pracy.

Stosowanie obu norm w urzędzie to prawie w całości realizacja obowiązków wynikających z przepisów prawnych z zakresu ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa higieny pracy. Wdrożenie norm jest tylko impulsem, aby te przepisy wdrożyć i stosować.

W dniu 7 maja 2012r. dyrektor Działu Certyfikacji Systemów Zarządzania TUV Rheinland Polska Grzegorz Grabka przekazał na ręce Starosty Leżajskiego Jana Kidy dwa certyfikaty dla Starostwa Powiatowego w Leżajsku potwierdzające spełnianie wymogów normy EN ISO 14001:2004 i PN-N-18001- 2004.

Zintegrowany System Zarządzania w urzędzie jest narzędziem nowatorskim .

Wiele podmiotów administracji publicznej legitymuje się certyfikatem zarządzania jakością. Rozwiązania prośrodowiskowe oraz pozwalające na poprawę bezpieczeństwa i higieny pracy były dotychczas popularne raczej w sferze podmiotów gospodarczych.

Starostwo Powiatowe w Leżajsku jest pierwszym urzędem szczebla powiatowego na Podkarpaciu i jednym z pierwszych w Polsce posiadającym potwierdzenie przez niezależną jednostkę certyfikującą, że skutecznie wdrożyło i stosuje w praktyce Zintegrowany System Zarządzania na zgodność z normami PN – EN ISO 9001:2009, EN ISO 14001:2004 i PN-N-18001-2004.

AW

„Dzień otwarty" dla gimnazjalistów

w Zespole Szkół im. I. Łukasiewicza w Nowej Sarzynie

Ważnym zadaniem każdej szkoły jest jej promocja w środowisku lokalnym. 17 kwietnia 2012 roku odbył się w Zespole Szkół im. I. Łukasiewicza „Dzień otwarty" dla gimnazjalistów z Nowej Sarzyny, Łętowni, Sarzyny i Woli Zarczyckiej.

Uczniowie z trzecich klas gimnazjalnych wraz ze swoimi opiekunami przybyli w tym dniu do naszej placówki oświatowej i zostali uroczyście przywitani przez dyrekcję szkoły. W czasie spotkań z gimnazjalistami mamy okazję zaprezentować im szkołę, zapoznać z ofertą edukacyjną i pokazać różne formy naszej działalności.

W ramach organizacji „Dnia otwartego" nasi nauczyciele przygotowali cztery lekcje pokazowe: turystyczno-językową, humanistyczno-dziennikarską, przeciwpożarowo-ratowniczą i matematyczno-sportową. Zajęcia były prowadzone na bardzo wysokim poziomie merytorycznym, urozmaicone ćwiczeniami na tablicach interaktywnych oraz aktywizujące gimnazjalistów do zaprezentowania swojej wiedzy.

Dużą atrakcją dla naszych gości były pokazy chemiczno-fizyczne, które odbyły się na sali gimnastycznej dla uczniów klas trzecich, natomiast dla ich młodszych koleżanek i kolegów w Ośrodku Kultury w Nowej Sarzynie. Odbyły się one dzięki pomocy finansowej Zakładów Chemicznych.

Można było obejrzeć różne doświadczenia chemiczno-fizyczne, np. robienie baniek mydlanych, próbę spalenia banknotu zanurzonego w roztworze alkoholu, zmianę koloru cieczy poprzez dodanie innych związków chemicznych oraz inscenizację wybuchu mini-wulkanu. Uczestnicy pokazu chętnie brali udział w różnych zabawach i konkursach takich, jak: dmuchanie powietrza do worków, wrzucanie piłki do kosza za pomocą strumienia powietrza, jazda na rowerze o miniaturowych kółkach, badanie oporu ruchu kręcącego się koła, zamknięcie w worku termicznym, zanurzenie banana i chrupek w ciekłym azocie.

Uczniowie z gimnazjów w Nowej Sarzynie, Łętowni, Sarzynie i Woli Zarczyckiej na długo zapamiętają ten pełen ciekawych atrakcji dzień spędzony w naszej szkole. Mamy nadzieję, że większość gimnazjalistów zaproszonych na „Dzień otwarty" podejmie naukę w Zespole Szkół im. I. Łukasiewicza w nowym roku szkolnym 2012/2013.

ZS

Powraca Technikum Chemiczne do Zespołu Szkół w Nowej Sarzynie

Andrzej Miazga-Prezes Zarządu Zakładów Chemicznych „Organika-Sarzyna": Szanowni Państwo, z przyjemnością informujemy, że od września wspólnie z Zespołem Szkół im. Ignacego Łukasiewicza planujemy utworzenie, a właściwie reaktywację Technikum Chemicznego.

Jacek Wojdałowicz – Dyrektor Zespołu Szkół w Nowej Sarzynie: Podejmujemy próbę ponownego uruchomienia szkoły, która przez wiele lat była wizytówką Nowej Sarzyny. Zamierzamy kształcić w zawodach technik technologii chemicznej i technik analityk.

AM: Po analizie struktury zatrudnienia i potrzeb związanych z rozwojem spółki zdecydowaliśmy się na ścisłą współpracę ze szkołą i wsparcie promocji technikum w środowisku. Techników chemików zaczyna brakować na rynku pracy, ostatnio chcieliśmy zatrudnić ok. 30 techników chemików i były z tym znaczne problemy.

JW: Zaangażowanie Zakładów Chemicznych „Organika-Sarzyna" S.A jest dla szkoły kluczowe – sami nie przekonalibyśmy kandydatów i ich rodziców, że chemia to branża z przyszłością na rynku pracy. A informacja, że Zakłady przeznaczają kwotę 10 000 zł na specjalny fundusz stypendialny wyłącznie dla uczniów technikum od razu przemawia do wyobraźni.

AM: Stypendia to istotny, ale nie jedyny dowód na to, że zależy nam na technikach chemikach. Będziemy wspierać szkołę organizując w naszych laboratoriach część zajęć, przyjmując uczniów na miesięczne praktyki, pomagając szkole w zaopatrzeniu w odczynniki i szkło laboratoryjne. Dla najlepszych absolwentów gwarantujemy umowy o pracę w celu odbycia stażu.

JW: Zakłady pomagają również w organizacji „Dnia Otwartego" szkoły.

AM: Mam nadzieję, że czytelnicy pamiętają o naszej nowej inwestycji – innowacyjnej instalacji produkcyjnej MCPA i MCPP-P, która powstaje dzięki dofinansowaniu Unii Europejskiej. I tak, jak nowoczesność jest dla każdej rozwijającej się firmy warunkiem powodzenia na rynku, tak dobrze wykształcony personel równie skutecznie buduje jej wizerunek.

JW: Nowoczesność jest słowem, które dobrze charakteryzuje również naszą szkołę. Mamy sale multimedialne, wyposażone w tablice interaktywne i inne nowoczesne pomoce dydaktyczne. Sięgamy po fundusze unijne na rozwój bazy technikum, realizujemy ciekawe projekty edukacyjne, dbamy o wszechstronny rozwój naszych uczniów. Jesteśmy szkołą bezpieczną i przyjazną, do której warto przyjść i zdobyć zawód technika technologii chemicznej lub technika analityka.

AM: Życzę rodzicom i gimnazjalistom – przyszłym technikom i naszym pracownikom dobrego wyboru szkoły.

Muzeum w hołdzie ofiarom zbrodni katyńskiej i smoleńskiej

Fot. Robert Antczak

W niedzielę 22 kwietnia br. o godz. 13.00 na dziedzińcu Muzeum Ziemi Leżajskiej miała miejsce uroczystość odsłonięcia i poświęcenia obelisku Pomnika Pamięci Ofiar Zbrodni Katyńskiej 1940r. oraz Katastrofy Smoleńskiej 2010r. Uroczystość rozpoczęta została hymnem państwowym, po czym nastąpiło powitanie zaproszonych gości, przybyłych licznie mieszkańców Leżajska i Powiatu Leżajskiego oraz leżajskich strzelców z jednostki nr 2035.

Geneza wzniesienia i odsłonięcia obelisku sięga 2009 roku, kiedy to Muzeum Ziemi Leżajskiej włączyło się w ogólnopolską akcję posadzenia okolicznościowych 21 473 dębów na 70-lecie Zbrodni Katyńskiej w ramach programu edukacyjnego „KATYŃ... ocalić od zapomnienia", organizowanego przez Stowarzyszenie PARAFIADA imienia św. Józefa Kalasancjusza w Warszawie, pod honorowym patronatem Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego. 16 czerwca 2009r. w Muzeum Ziemi Leżajskiej odbyła się uroczystość posadzenia i poświęcenia „Dębu Katyńskiego" i umieszczenia tablicy ku czci zamordowanego w Katyniu w 1940 r. mieszkańca Leżajska, kapitana Korpusu Ochrony Pogranicza Jana Filipa.

W roku szkolnym 2009/2010 w Muzeum były prowadzone lekcje muzealne o zbrodni katyńskiej, których integralną częścią była prezentacja posadzonego dębu na dziedzińcu muzeum. W marcu 2010 r. była prezentowana wystawa poświęcona zbrodni katyńskiej „Katyń – zbrodnia, która miała być zapomniana" ze zbiorów Instytutu Pamięci Narodowej w Rzeszowie, zaś 11 kwietnia dla mieszkańców Leżajska, miała mieć miejsce projekcja filmu o zbrodni katyńskiej „Pielgrzym pojednania" widzianej przez pryzmat życia kapelana Rodzin Katyńskich ks. Zdzisława Peszkowskiego, która w obliczu żałoby narodowej po katastrofie smoleńskiej została odwołana. Nie doszła również do skutku wizyta delegacji muzealnej 12 kwietnia na uroczystości sadzenia dębów katyńskich w ogrodach Pałacu Prezydenckiego, na którą nasze muzeum zostało zaproszone przez ś.p. Pana Prezydenta Lecha Kaczyńskiego.

Wiosną 2011 roku zrodził się pomysł kontynuacji upamiętnienia wszystkich ofiar katyńskich z terenu Ziemi Leżajskiej z jednoczesnym uhonorowaniem członków delegacji najwyższych władz Rzeczypospolitej Polskiej, którzy zginęli w katastrofie lotniczej pod Smoleńskiem 10 kwietnia 2010r. zdążając na obchody 70-tej rocznicy Zbrodni Katyńskiej. Projekt obelisku uzyskał pozytywną opinię Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa. Lista ofiar leżajskich powstała na podstawie publikacji „Leżajska lista katyńska" autorstwa dyrektora Zespołu Szkół Licealnych w Leżajsku pana Stanisława Bartnika, zamieszczonej w Almanachu Leżajskim nr 3/2009, konsultacji z pierwszym kustoszem Muzeum Katyńskiego, płk Zdzisławem Sawickim, odzewu ze strony wnuczki mjra Macieja Rudnickiego – p. Anny Rudnickiej z Piskorowic oraz kwerendy koordynatora działu historyczno-etnograficznego muzeum Romana Federkiewicza. Głazy zakupiono dzięki szczodrej donacji p. Krystyny Gardzińskiej – Fraś, leżajszczanki mieszkającej obecnie w Kanadzie, odwiedzającej w lecie 2011 roku rodzinne strony i rozpoczęto sprzedaż okolicznościowych „cegiełek" o nominałach 20, 50, 100, 200 i 500 zł z przeznaczeniem na pokrycie dalszych kosztów przedsięwzięcia. W tym miejscu chciałbym złożyć serdeczne podziękowania wszystkim ofiarodawcom za wpłaty pieniężne, panu Andrzejowi Skowronkowi za wykonanie tablic i wszystkim moim współpracownikom muzealnym za pomoc w realizacji projektu

Roman Federkiewicz
MZL

Zbigniew Larendowicz:
W pierwszych dniach wojny, będąc dowódcą plutonu dostałem rozkaz, by wycofać się i dotrzeć do Tarnopola. Tam ja i moi żołnierze mieliśmy się zameldować u naczelnych władz. Otrzymany rozkaz brzmiał: Wycofać się na Węgry. Przekazano nam wtedy również, iż lada chwila Rosjanie wkroczą do Polski. W razie spotkania z rosyjskimi wojskami dostaliśmy wyraźny i jednoznaczny rozkaz: „Nie strzelać, pozdrawiać". Nie wolno nam było otworzyć ognia, mieliśmy zachowywać się przyjaźnie. Z takim poleceniem wyruszyliśmy na Węgry. Okazuje się jednak, iż sztab, który tam był, już wycofywał się na Rumunię. W takcie tej podróży napotykamy na oddziały radzieckie. Zostajemy ostrzelani. Nie wolno nam odpowiedzieć ogniem, bo przecież rozkaz był inny: „Pozdrawiać, nie strzelać". Wojska radzieckie wykorzystały nasz brak jakiegokolwiek oporu, zabrali nasz sprzęt, a nas wszystkich zaczęli przetransportowywać samochodami lub pieszo do największych koszar w tamtejszej okolicy, czyli do Brzeżan. Wszystko odbywało się pod nadzorem wojska ruskiego. Tam zgromadzili nas wszystkich, a było nas około pięć tysięcy jeńców. Trzymali nas tam przez trzy dni... Bez jedzenia, bez wody... spaliśmy na podłodze... Z każdej strony bramy i płoty obstawione były przez warty sowieckie.

Po tych trzech dniach przyjechali jacyś wojskowi sowieccy w niebieskich czapkach. Wtedy jeszcze nie wiedzieliśmy, kim oni byli. Później dowiedzieliśmy się, że to było NKWD. Przyszli i ogłosili zbiórkę wszystkich jeńców na placu centralnym. Wtedy powiedziano nam, że Warszawa jeszcze się broni i kto chce jechać do Warszawy to jest zorganizowany transport kolejowy. Pociąg gotowy jest do odjazdu i czeka na stacji kolejowej w Brzeżanach. Należało się pośpieszyć, ponieważ nie dla wszystkich chętnych wystarczy miejsca. Nie trzeba było długo namawiać jeńców! Wszyscy byliśmy wygłodniali, niewyspani i każdy marzył tylko o tym, żeby się stamtąd wydostać!

Rzuciliśmy się biegiem, im szybciej tym lepiej...Wyzwolić się stamtąd! – to jedyna myśl jaka wtedy wszystkim towarzyszyła!

Pociąg faktycznie stał już przygotowany. Było może z 50 wagonów. Dwa pierwsze miały być dla oficerów a kolejne dla pozostałych żołnierzy. Z racji, iż byłem dowódcą plutonu

Jestem niedoszłym katyniakiem

Pan Zbigniew Larendowicz z Leżajska mówi o osobie: *Jestem niedoszłym katyniakiem.* Żyje, bo uciekł z pociągu, którym wywożono polskich jeńców. Dla Pana Zbigniewa, mimo, że skończył już 96 lat, sprawa mordu w Katyniu jest ciągle żywa… Zechciał nam opowiedzieć o tym, jak dostał „drugie życie"…

zostałem umieszczony w jednym z dwóch pierwszych wagonów. No to wsiadamy...Wagony gromadzą jeńców... Wszyscy chcą się zmieścić... Gdy wszystkie wagony są wypełnione po brzegi, wtedy przychodzi oddział wojskowy. Otacza cały pociąg, zamykają wagony... Ludzie poupychani jak śledzie. To były wagony towarowe, przeznaczone do przewożenia bydła. Ale nie ważne... Najważniejsze, że przecież jedziemy do Warszawy pomóc powstańcom!

Jakież nasze zdziwienie i przerażenie wywołał fakt, iż nagle dzieją się dziwne rzeczy! Pociąg na stacji był tak ustawiony, że lokomotywa była skierowana w kierunku Lwowa, czyli faktycznie myśleliśmy, że pojedziemy w tę stronę. Za lokomotywą dwa wagony z oficerami a potem reszta żołnierzy.

W pewnym momencie przyszło wojsko, obstawili cały pociąg. Odpinają lokomotywę... Lokomotywa przejeżdża dookoła stację i podpinają ją z drugiej strony... Było już jasne... Nie jedziemy na zachód do Warszawy... Jedziemy na wschód... Do granicy rosyjskiej z Brzeżan było około 60 kilometrów.

Gdy przetoczyli lokomotywę, to na każdym wagonie na dachu przygotowali stanowiska dla żołnierzy z bronią, którzy mieli strzelać do tych, co zechcą uciekać.

Wywnioskowaliśmy, że skoro na wschód to zapewne na Sybir. To były tylko nasze domysły. Nikt nie wiedział dokąd nas wywożą. Gdy pociąg ruszył, kołatała mi w głowie tylko jedna myśl: Uciekać! Uciekać! W tym wagonie dla oficerów razem ze mną był również mój dowódca baterii kpt. Seifert. Razem z nami był również pewien porucznik, z którym postanowiłem uciec. Co chwilę słychać było odgłos oddawanych strzałów, a na mijanych polach widać było zwłoki jeńców, zapewne tych, którzy próbowali uciec z tego pociągu. Nie mieliśmy jednak nic do stracenia.

Wiedziałem jedno: ja nie chcę jechać na Sybir!

Tak jak zaplanowałem, tak też zrobiłem. Gdy wyskoczyłem z tego wagonu i spadłem na ziemię, to leżałem nieruchomo mając nadzieję, że wśród leżących zwłok wcześniej zabitych jeńców nie będę rzucał się w oczy. Wyskoczyliśmy z tych ostatnich wagonów, więc za nami już nie było kolejnych. Długo leżałem, nie ruszając się, udawałem zastrzelonego. Czekałem aż odgłos pędzącego pociągu będzie coraz cichszy. Czekałem... Czekałem... Gdy zrobiło się już całkiem cicho, wtedy wstałem, by jak najszybciej uciec z tego miejsca.

Wtedy też zaczęła się moja wędrówka do domu. Z wielkimi trudami próbowałem dostać się do Lwowa. Po ucieczce z pociągu dotarłem do pierwszej wioski, gdzie spotkałem pewnego człowieka, który mi doradził: Jak pan chce uciekać przed bolszewikami to trzeba się przemundurować. Miałem wtedy bowiem na sobie nowiutki mundur. Żal mi go było, ale wiedziałem, że gdy mnie znajdą to będzie jasne, że jestem żołnierzem, który się ukrywa. Oddałem mundur, a ten mieszkaniec dał mi w zamian inne ubranie. I tak wędrowałem... Aż dostałem się do Lwowa. Tam od razu poszedłem do Klasztoru OO. Bernardynów, ponieważ mieszkając w Leżajsku zawsze związany byłem z leżajskimi Bernardynami. Okazało się jednak, iż w ogrodach klasztoru stacjonują Rosjanie. Przebywanie więc tam było dla mnie bardzo niebezpieczne. Od jednego z Ojców dowiedziałem się, że kilku zakonników wybiera się właśnie do Leżajska. Postanowiłem wybrać się razem z nimi. Wracaliśmy w pięciu: ksiądz-dziekan z Majdanu Sieniawskiego, trzech zakonników i ja. I wyruszyliśmy w podróż. Ze Lwowa do Leżajska. Pieszo... Podróż była niebezpieczna. Okolice opanowane w większości przez bandy ukraińskie. Było naprawdę niebezpiecznie. W okolicach Lubaczowa odłączył się od nas ten ksiądz, który szedł razem z nami podążając do swojej parafii. Zostało nas czterech. W dalszej drodze Bernardyni postanowili dostać się do Leżajska przez most w Kuryłówce, a ja zostałem w Piskorowicach. Zatrudniłem się u pewnego gospodarza zbierając ziemniaki, obserwując jednocześnie co dzieje się w tej okolicy. Okazało się bowiem, iż w tej miejscowości jest pewien człowiek, który przewozi ludzi przez granicę. Rosjanie wtedy wycofywali się do Sieniawy i utworzyła się tam granica – z jednej strony byli Rosjanie a z drugiej Niemcy. Warunkiem przewiezienia przez rzekę San przez owego człowieka była opłata: 10 złotych. Pracując więc przy zbieraniu ziemniaków czekałem na sygnał, kiedy będzie możliwość przetransportowania do Leżajska. I jest pewnego dnia sygnał: Jechać! Powiedział mi o tym ten gospodarz u którego pracowałem: „ W nocy będzie przewóz, niech Pan się zabiera". Tak też zrobiłem. O umówionej godzinie i w umówionym miejscu czekaliśmy w 10 osób w nocy w zaroślach nad Sanem. Wypatrywaliśmy furmanki. Jest! Wsiadamy... Jedziemy... Wśród nas był jeden żyd, ale w tamtym momencie najważniejsze już było tylko to, by wrócić do domu. Gdy dojeżdżamy do drugiego brzegu czując już prawie, że jesteśmy w domu, z zarośli wynurza się przyczajony patrol niemiecki. Zamarliśmy wszyscy... HALT! Zatrzymali nas wszystkich, posadzili oddzielnie każdego a następnie przepytują kim jesteśmy. Gdy doszli do mnie, pytają kim jestem. Nie zastanawiając się długo i widząc w oddali kontur kościoła w Tarnawcu odpowiadam: organistą. Pytają: w którym kościele? Odpowiadam, że w tym co go widać – w Tarnawcu a wybrałem się jedynie do odwiedzenia rodziny w Leżajsku. Jako dowód i potwierdzenie moich słów wyciągam album – Walce Straussa, który znalazłem w koszarach w Brzeżanach. Była tam cała biblioteka nut po orkiestrze wojskowej, a wśród nich album z Walcami Straussa. Bardzo lubię muzykę, dlatego wziąłem ten album. Przez całą moją wędrówkę niosłem te nuty z sobą. I teraz właśnie wyciągnąłem je i pokazałem jednemu z tych strażników. Prawdopodobnie był on Austriakiem, ponieważ gdy tylko zobaczył te nuty uśmiechnął się, zaczął tańczyć i śpiewać. Oddał mi potem te nuty i powiedział: Idź... i tak kolejny raz uniknąłem śmierci, tym razem życie uratowały mi nuty...I tak dotarłem do Leżajska. Do domu.

A w Leżajsku zaczęło się życie w konspiracji, ale to już temat zupełnie innej historii.

Mija kilkadziesiąt lat... W tym czasie nie miałem żadnej informacji, o tych którzy wtedy jechali ze mną tym pociągiem. Nie wiedziałem dokąd ten pociąg dojechał... nie znałem jego końcowego celu. Ostatniego przystanku... Żyłem w przekonaniu, że to była wywózka na Sybir.

Dopiero po kilkudziesięciu latach, będąc już na emeryturze dostałem książkę z listą ofiar i zaginionych w Katyniu. Zacząłem przeglądać, czytać nazwiska... Strona 146, znajduję znajome nazwisko: SEIFERT Tadeusz Ryszard, kapitan artylerii. To był przecież mój dowódca! Towarzysz tamtej podróży... Wtedy zrozumiałem... Nie jechaliśmy na Sybir, ale do Katynia. Ja uciekłem... Przeżyłem... Jestem niedoszłym katyniakiem. Gdybym wtedy nie uciekł z tego pociągu, również byłbym w tej książce jako ofiara mordu katyńskiego...

Wysłuchała:
Małgorzata Bechta

Wierni Bogu i Ojczyźnie

Pod takim właśnie hasłem odbył się 5 maja br. w Miejscu Piastowym VII Kongres Nauczycieli i Wychowawców. Duszpasterstwo Nauczycieli Leżajsk – Fara wraz z Dyrekcją Zespołu Szkół Licealnych w Leżajsku zorganizowało wyjazd na sesję naukową.

Kilka słów sprawozdania z przeżytego czasu niech będzie zachętą do uczestnictwa w tym przedsięwzięciu w kolejnym roku.

W ramach sesji naukowej wygłoszone zostały referaty:

prof. dr hab. Ryszard Legutko (UJ Kraków, b. minister Edukacji Narodowej, europoseł PIS) „Polski katolik we współczesnym świecie"

Profesor postawił tezę, iż w latach 1939-1954 doszło do zerwania świadomości – ciągłości historycznej kraju. Polacy stracili świadomość z tym, co było wcześniej. Jedyną instytucją, która zachowała tę ciągłość jest według profesora Kościół Katolicki (ludzie w tym kościele).
Prelegent w swym wystąpieniu udowodnił, iż tożsamość współczesnego człowieka to tożsamość człowieka niechętnego chrześcijaństwu. Nie ma i nie będzie obrony katolicyzmu w zagubionej politycznie Europie. To my Polacy – chrześcijanie musimy wziąć w obronę katolicyzm. **Nie możemy iść na kompromis**, bo i tak impet na katolicyzm nie ustanie.
Współcześnie patrzy się na człowieka jako na istotę skończoną, jako mały atom, który musi dbać o swoje ziemskie prawa, zaś chrześcijanie wierzą w życie po śmierci, więc tym samym widzą w osobie ludzkiej coś więcej niż tylko materialną jednostkę. Widzą godność Bożą.
Prelegent uświadomił słuchaczom zmianę w spojrzeniu na człowieka, która jest bardzo niepokojąca – i uwydatnił rolę chrześcijaństwa, jako pola budzącego świadomość wartości ludzkości.

ks. Prałat dr Stanisław Janusz (WSD Przemyśl) „Katolickie perspektywy rozwoju człowieczeństwa"

Ksiądz Prałat wskazał na pewną dysharmonię w życiu człowieka: człowiek ma naturę podobną do Boga, żyje w rzeczywistości, ale i odkrywa tęsknotę za światem nadprzyrodzonym, skąd powstaje w człowieku napięcie, pojawia się pytanie o możliwość zrealizowania tej nadprzyrodzonej natury. Jedynie w dialogu z Panem Bogiem dokonuje się uzgodnienie zrealizowania tej woli. Albo człowiek będzie wzrastał w kierunku zrealizowania woli Bożej i dojdzie do wieczności, albo będzie się od Pana Boga oddalał.
Sam Bóg jest zainteresowany, by człowiek osiągnął niebo i czyni to przez Kościół. Bóg jednak domaga się współpracy ze strony człowieka; świadomej i wolnej. Człowiek osiąga pełnię swojego przeznaczenia, gdy w procesie samodoskonalenia kształtuje pewne postawy moralne, stale i ciągle opowiadając się po stronie dobra.
Na koniec postawione zostało pytanie: „Z czym i z kim jako katolicy identyfikujemy się i czego mamy wystrzegać się w swoim życiu?".

prof. dr hab. Robert Jerzy Nowak (WSKSiM Toruń) w swoim wystąpieniu „Kościół a naród" przedstawił (wbrew świadomej woli zapomnienia) wiele sylwetek chrześcijańskich patriotów, którzy występowali bądź nadal występują w obronie polskości i narodu.

Byli to m. in. H. Kołłątaj, S. Staszic, ks. R. Kalinowski, R. Traugutt, abp Feliński, brat A. Chmielowski, ks. bp J. S. Pelczar, ks. abp J. Teodorowicz, kard. prymas Hlond, o. M. Kolbe, kard. A. Sapieha, prymas Wyszyński, ks. J. M. Bocheński, Ojciec Św. Jan Paweł II, abp J. Michalik.
Pan profesor uświadomił słuchaczom, iż obecnie (i to z wielkim nagłośnieniem) chce się podważyć związek Kościoła z narodem. Podał przykłady krajów Europejskich, gdzie Kościół odgrywał i odgrywa zasadniczą rolę w budowaniu narodu. Przywołał przykład narodu węgierskiego – jako tego, który przy pomocy głębokiej wiary umiejętnie podnosi i promuje wiele zasad wolności narodowej i patriotyzmu.
Według prelegenta Kościół nie może być w naszym kraju odłączony od struktur funkcjonowania państwa. Zachęcał wręcz do odczytania potrzeby bardziej stanowczego występowania przeciw atakom na Kościół i polskość. Słuchając słów pana profesora dochodziło się do wniosków, że Polska znajduje się w kryzysie wartości – a Kościół wiele zyska, jeśli będzie dużo bardziej występował przeciwko niesprawiedliwości społecznej, zgodnie z nauką społeczną Kościoła.
„Po złych pokoleniach przyjdą lepsze" i by się to ziściło, by nastąpiło odrodzenie patriotyzmu Polski.

Sesję naukową zakończyło wystąpienie wokalnego kwartetu męskiego ACCORD z Tarnopola, który zaprezentował wiele patriotycznych utworów. Usłyszane pieśni mimo, iż wykonane w większości w języku ukraińskim pozwoliły odczuć wielką zależność wiary i patriotyzmu w sercach ludzkich, a cisza, która towarzyszyła wykonaniu była odzwierciedleniem szacunku do piękna muzyki i prezentowanych treści.

W imieniu Duszpasterstwa Nauczycieli parafii Leżajsk – Fara dziękujemy za obecność i zapraszamy na cykliczne spotkania Duszpasterstwa.

p. Danuta Drążek
Ks. Tomasz Podolak

UPOMNIENIE!

Biblioteka Klasztoru OO. Bernardynów w Leżajsku udostępnia zbiory biblioteczne studentom wyższych uczelni piszących prace licencjackie, magisterskie, podyplomowe i doktorskie. Wiele z tych osób korzystających z usług biblioteki Klasztoru **pomimo wcześniejszego zobowiązania nie dostarczyło dotychczas swoich prac!** Opracowania te stwarzają możliwość korzystania z zasobu wiedzy o historii, kulturze i zabytkach Leżajska, Ziemi Leżajskiej i dalszych okolic Województwa Podkarpackiego.
Pan Zbigniew Larendowicz – Bibliotekarz Klasztoru OO. Bernardynów przypomina o wywiązaniu się z podjętego zobowiązania i oczekuje na prace licencjackie i magisterskie.
Od redakcji: Informacja o Działalności biblioteki Klasztoru OO. Bernardynów w Leżajsku w 10-leciu 2000 – 2009 wraz z zestawieniem ilości i tematyką prac naukowych przekazanych w w/w okresie do biblioteki znajduje się w „Kurierze Powiatowym" nr 4/2010 (str. 18), który wraz z wszystkimi wydaniami „Kuriera" od 2005 r. można znaleźć na stronie internetowej Starostwa Powiatowego w Leżajsku: www.starostwo.lezajsk.pl – po prawej stronie zakładka: **KURIER POWIATOWY-ARCHIWUM.**

Odsłonięcie obelisku upamiętniającego akcję ratowania lotników angielskich

W niedzielę 22 kwietnia br., czyli w przeddzień 68. rocznicy akcji ratowania lotników angielskich podczas drugiej wojny światowej w Tarnogórze miało miejsce odsłonięcie obelisku upamiętniającego to wydarzenie. Pomysłodawcą i fundatorem monumentu był Edward Kak – mieszkaniec i pasjonat historii Tarnogóry. Chciał w ten sposób uczcić pamięć żołnierzy Batalionów Chłopskich oraz mieszkańców miejscowości, którzy z narażeniem życia nieśli pomoc załodze brytyjskiego samolotu.

Jednym z żyjących uczestników tamtych wydarzeń był obecny na uroczystości Bronisław Smoła, odznaczony po latach tytułem Weterana Walk o Wolność i Niepodległość. To dzięki między innymi jego bohaterskiej postawie czterech angielskich lotników powróciło bezpiecznie do domu. Pomimo podeszłego wieku dobrze pamięta wojenne lata, a żeby wziąć udział uroczystości pokonał przeszło 500 km z Ostródy, gdzie obecnie mieszka. Pamiątkowy obelisk odsłonili Bronisław Smoła oraz burmistrz Jerzy Paul, który w swoim wystąpieniu wyraził słowa uznania partyzantom i mieszkańcom Tarnogóry za bohaterstwo i odwagę w trudnym okresie, kiedy ważyły się dalsze losy naszej Ojczyzny. Pogratulował też Edwardowi Kakowi szczytnej inicjatywy, dzięki której pamięć wśród mieszkańców miejscowości i okolic o ludziach walczących o wolną Polskę będzie wiecznie żywa.

Następnie proboszcz Parafii w Tarnogórze ks. Marian Cieliczka dokonał poświęcenia obelisku, a dla uczczenia uczestników wydarzeń dzieci z miejscowej szkoły złożyły wieniec. ■

Angielscy lotnicy w Tarnogórze i okolicach

Późną nocą 23 kwietnia 1944 roku na pastwisko nieopodal Tarnogóry runął brytyjski samolot wojskowy typu „Halifax". Był to bombowiec, ale używano go również do celów patrolowych i zadań transportowych, w tym zaopatrywania ruchu oporu w okupowanych krajach. Ten, który rozbił się na terenie naszej gminy wykonywał lot z Włoch do Polski, celem dokonania zrzutu dla partyzantów. Nad Czechosłowacją został ostrzelany przez niemieckie myśliwce, co spowodowało uszkodzenie jednego z silników. Mimo to dotarł do celu - w okolice Lublina. Jednak w drodze powrotnej na wysokości Sanu, doszło do awarii, w wyniku której Halifax spadł na łąkę w okolicach Tarnogóry. Jego siedmioosobowa załoga zdołała uratować się na spadochronach. Z rozbitego samolotu żołnierze Batalionów Chłopskich zabrali karabin maszynowy i amunicję, drugi taki karabin trafił do Sarzyny. Jeden z lotników szukał pomocy w domu żyjącego do dziś Bronisława Sowy, drugi został odnaleziony w Kopkach. Dwóch kolejnych trafiło do gospodarstwa Sebastiana Łyki. Cała czwórka Storey, Stradling, Keen i Hughes otrzymywała pożywienie od mieszkańców wsi oraz uzyskała schronienie w dobrze zamaskowanym leśnym bunkrze. Następnie żołnierze BCh zorganizowali angielskim lotnikom przeprawę przez San. Trafili oni pod opiekę jednego z oddziałów partyzanckich, po czym z Huty Krzeszowskiej odlecieli do Związku Radzieckiego, skąd powrócili do Anglii. Kolejny z lotników Davis wylądował w okolicach Jelnej, gdzie otrzymał schronienie. Później ukrywał się w Rakszawie i podobnie jak jego koledzy wrócił szczęśliwie do ojczyzny. Mniej szczęścia miała pozostała dwójka. Congdona zatrzymano po tym, jak wylądował na terenie dzisiejszych Zakładów Chemicznych w Nowej Sarzynie, gdzie Niemcy urządzili skład broni i amunicji. Elkington-Smith został wydany hitlerowcom stacjonującym w dworze hr. Tarnowskiego w Kopkach, prawdopodobnie przez jednego z folksdojczów z Koziarni. Obydwaj zostali przewiezieni na przesłuchania do Niemiec, po czym trafili do obozu dla alianckich jeńców wojennych. Historia ta ma jednak szczęśliwy finał, gdyż cała załoga rozbitego Halifaxa przeżyła wojnę i powróciła do swoich domów. Jeden z lotników odwiedził nawet po latach Tarnogórę, aby podziękować swoim wybawcom, inni zaś pisywali listy do swoich dawnych przyjaciół w Polsce.

Gminne święto strażaków

Rokrocznie 3 maja, w wigilię św. Floriana, w Nowej Sarzynie odbywają się gminne obchody Dnia Strażaka. Tegoroczne uroczystości rozpoczęły się zbiórką na placu Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej PSP w Nowej Sarzynie, skąd strażacy prowadzeni przez orkiestrę dętą z mażoretkami z Brzózy Królewskiej przemaszerowali do miejscowego Kościoła Parafialnego. Podczas Mszy Świętej homilię wygłosił ks. Józef Książek, kapelan straży pożarnych powiatu rzeszowskiego. W swoim kazaniu zwrócił się do strażaków, dziękując im za poświęcenie i służbę drugiemu człowiekowi oraz do zebranych wiernych obchodzących w tym dniu uroczystości odpustowe, a w szczególności do kobiet, którym za wzór przedstawił patronkę parafii - NMP Królową Polski. Nie zabrakło także odniesień do Ojczyzny, świętującej rocznicę uchwalenia Konstytucji 3 maja. *Kościół nigdy Polski nie zdradził, zawsze ją wspierał i stawał w obronie jej wolności, a dziś próbuje się zdradzać Kościół, wyśmiewać go i usuwać na margines* – powiedział ks. kapelan.

Po Mszy Św. strażacy powrócili na plac JRG, gdzie odbył się uroczysty apel. Zebranych przywitał dowódca jednostki Józef Kludys, który odczytał także list od Prezesa Zarządu Miejsko-Gminnego Związku OSP RP Józefa Sarzyńskiego. Następnie wręczono odznaczenia za działalność na rzecz ochrony przeciwpożarowej. Złoty Medal „Za Zasługi dla Pożarnictwa" otrzymał Józef Sałęga, Czesław Kozyra i Józef Ziemniak, srebrny – Regina Gnatek i Jan Kak, natomiast brązowy – Marek Dubiel, Karol Gumieniak, Sebastian Hawro i Bogusław Tudryn. Odznaką „Strażak Wzorowy" uhonorowano Dominika Busztę, Adriana Kowala, Roberta Srokę, Romana Sulikowskiego, Łukasza Zawadzkiego i Damiana Żuczka. Na koniec głos zabrali zaproszeni goście, wśród nich m.in. Burmistrz Miasta i Gminy Nowa Sarzyna.

Dziękuję za ofiarność i trud ponoszony w wypełnianiu swoich obowiązków, za wykazywanie pełnej gotowości i zdecydowanej postawy w trudnych do pokonania zadaniach, chroniąc życie, zdrowie i mienie ludzkie – powiedział Jerzy Paul.

Obchody zakończyła strażacka majówka, która odbyła się w restauracji „Agawa". ■

Wielofunkcyjne Boisko Sportowe „Orlik” i Plac Zabaw przy Zespole Szkół w Kuryłówce przekazane do użytkowania

17 kwietnia br. był dniem wyjątkowym dla dzieci i młodzieży ZS w Kuryłówce, gdyż w tym dniu przekazano im w użytkowanie „Orlik” oraz Plac Zabaw.

Obydwa te obiekty zostały wykonane w ciągu jednego roku (2011). Ich koszt wyniósł odpowiednio: **boisk sportowych** 985 264,22 zł, w tym: dotacja Ministerstwa Sportu i Turystyki: 448 000 zł; dotacja z Urzędu Marszałkowskiego 315 000 zł i środki własne 222 264,22 zł; **placu zabaw:** 175 851,87 zł, w tym: dotacje z budżetu państwa w wys. 87 925 zł i środki własne 87 926,87 zł. Uroczystego otwarcia dokonał Wójt Gminy Kuryłówka Tadeusz Halesiak w towarzystwie zaproszonych gości: Kierownika Oddziału Inwestycji Departamentu Edukacji i Kultury Urzędu Marszałkowskiego Józefy Wójcik-Mądry, Wizytatora Kuratorium Oświaty w Rzeszowie Janiny Świerczewskiej, Burmistrza Leżajska Piotra Urbana, Burmistrza Miasta i Gminy Nowa Sarzyna Jerzego Paula, Wójta Gminy Leżajsk Krzysztofa Sobejko, Wicestarosty Leżajskiego Marka Kogu-

ta, przewodniczącego Rady Gminy Kuryłówka Stanisława Kotulskiego, kierowników jednostek organizacyjnych gminy, grona pedagogicznego i uczniów ZS w Kuryłówce oraz przedstawicieli Rady Rodziców. Całość przedsięwzięcia uzupełniła imponująca cześć artystyczna w wykonaniu Orkiestry Dętej i Marżonetek GOK oraz uczniów Zespołu Szkół, którzy całym sercem wyrazili radość z tego wydarzenia. Uwieńczeniem ceremonii otwarcia był mecz o puchar Dyrektora ZS w Kuryłówce rozegrany przez uczniów miejscowego gimnazjum.

Kilkutygodniowe doświadczenia z funkcjonowania „Orlika" pokazują, że jest to niezwykle udana inwestycja, ponieważ popołudniowe zajęcia prowadzone przez animatora Pawła Mazurkiewicza cieszą się ogromną popularnością, a boiska ciągle tętnią życiem do późnych godzin wieczornych. ■

Gmina Kuryłówka: EURO-GMINA

Gmina Kuryłówka otrzymała certyfikat lidera przedsiębiorczości w konkursie organizowanym przez Fundację Gospodarczą EURO-PARTNER.

Certyfikat ten odebrał Wójt Gminy Kuryłówka Tadeusz Halesiak podczas uroczystej gali rozstrzygającej rywalizację poszczególnych samorządów, także w innych dziedzinach jak: edukacja, bezpieczeństwo, sport, kultura, turystyka, w dniu 27 marca 2012 r. w Rzeszowie. Wyróżnienie to jest efektem dotychczasowych działań samorządu na rzecz rozwoju gminy i klasyfikuje Gminę Kuryłówka wśród najlepszych gmin Unii Europejskiej. ■

Jubileusz „Maj-danówki”

Już od dwudziestu lat Stowarzyszenie Folklorystyczne „Majdaniarze” zaprasza do Gminy Nowa Sarzyna skrzypków ludowych, aby wzięli udział w spotkaniu konkursowym. Tegoroczna, jubileuszowa „Maj-danówka” pod patronatem Marszałka Województwa Podkarpackiego odbyła się 3 maja br. na placu przed restauracją „Agawa” w Nowej Sarzynie.

dofinansowane przez **Powiat Leżajski**

▶ *W imieniu Zarządu Powiatu Leżajskiego gratulacje „Majdaniarzom” złożył Lucjan Czenczek – Członek Zarządu.*

Uczestnicy wykonywali dwie melodie o tematyce ludowej oraz jeden utwór dowolny. Tym razem organizatorzy postanowili wyłonić „złotą dziesiątkę” konkursu. Wśród laureatów znaleźli się: Izabela Kozyra z Woli Zarczyckiej, Natalia Łyko z Łętowni, Teresa Potańska z Widełki, Jan Leszczyński z Zdziłowic, Grzegorz Sowa z Czarnej, Kamil Bałut z Kamienia, Stanisław Głaz z Dzwoli, Zbigniew Butryn z Janowa Lubelskiego oraz Bronisław Rawski z Kocudzy. W gronie najlepszych nie zabrakło także ubiegłorocznej zwyciężczyni „Maj-danówki” Lidii Biały z Świlczy, która dodatkowo zdobyła aż trzy nagrody specjalne – Wójta Gminy Leżajsk, Stowarzyszenia „Majdaniarze” oraz publiczności. Nagroda Starosty Leżajskiego trafiła do Teresy Potańskiej. Organizatorzy Roman Kostyra i Jerzy Charysz uhonorowali także najmłodszego uczestnika spotkań Dawida Białego z Kamienia oraz najstarszego z wykonawców Ferdynanda Ciasnochę z Łąki.

W przerwach pomiędzy występami skrzypków swoją twórczość prezentowały zespoły ludowe, m.in. „Sarzynioki” z Sarzyny, „Kocirba” oraz kapela folklorystyczna z Janowa Lubelskiego. Zgromadzona publiczność mogła skosztować również swojskiego jadła serwowanego przez Koło Gospodyń Wiejskich w Sarzynie. Na zakończenie jeden z laureatów konkursu Bronisław Rawski z Kocudzy zaintonował melodię hitu biało-czerwonych na Mistrzostwa Europy w Piłce Nożnej pt. „Koko Euro spoko”, który nagrał zespół „Jarzębina”, pochodzący z jego rodzinnej miejscowości. *To ja uczyłem nasze panie tego utworu, a one pokonały takie gwiazdy, jak Maryla Rodowicz czy Wilki* – żartował Bronisław.

Impreza była także okazją do świętowania jubileuszu dwudziestolecia pracy artystycznej kapeli ludowej „Majdaniarze”, która zaprezentowała swoje najważniejsze utwory w trakcie koncertu. Gratulacje i podziękowania za krzewienie kultury ludowej wręczyli muzykom: w imieniu Starosty Leżajskiego Lucjan Czenczek – Członek Zarządu Powiatu Leżajskiego, zastępca burmistrza Danuta Pinderska oraz dyrektor Wojewódzkiego Domu Kultury w Rzeszowie Marek Jastrzębski

PS

O historii działalności Kapeli „Majdaniarze” z Nowej Sarzyny, która w tym roku świętuje Jubileusz XX-lecia opowiada nam jej twórca – pan Roman Kostyra.

Skąd zrodził się pomysł utworzenia Kapeli „Majdaniarze”?

Z muzyką byłem związany od dzieciństwa. Muzyka mnie pociągała, fascynowała. Już jako chłopiec uczyłem się grać na akordeonie, trąbce i skrzypcach. Największym problemem jednak była kwestia pieniędzy. Rodziców nie było stać na zakup tych instrumentów, dlatego uczyłem się grać dorywczo, na pożyczanych instrumentach. Pamiętam, jak w Szkole Podstawowej w Majdanie Łętowskim, do której chodziłem, zajęcia tańca prowadziła pani Bąk. Jakaż to była niesamowita osoba! Dla niej taniec to nie tylko określony rytm, ale scena ludowa była dla niej całym życiem. Folklor, tradycyjne tańce ludowe były dla niej swoistego rodzaju fenomenem, do którego odnosiła się z niesamowitym szacunkiem, a przede wszystkim poprostu ten taniec kochała. To właśnie ś.p. pani Bąk zaszczepiła we mnie miłość do tańca.

W moim późniejszym życiu zawsze muzyka odgrywała główną rolę: szkoła muzyczna, kapele weselne, a później właśnie pomysł utworzenia Kapeli „Majdaniarze”.

No właśnie, kto tworzył pierwszy skład Kapeli?

W 1990 roku występowałem w zespole ludowym Lasowiak, działającym przy stalowowolskim Domu Kultury i właśnie wtedy zapragnąłem prowadzić własną kapelę. Powstała ona w Nowej Sarzynie w moim domu prywatnym przyjmując nazwę „Majdaniarze”. Początkowo była to kapela rodzinna. Występowali w niej przedstawiciele czterech rodzin: Kostyrów, Gumieniaków, Hałasów i Piątków. Przez 7 lat działalności skład kapeli ulegał zmianom. Łącznie występowało w niej około 50 osób, nie tylko z Nowej Sarzyny, ale także z najbliższych okolic.

Bardzo szybko Kapela zaczęła być rozpoznawana nie tylko w naszym regionie…

To prawda! Od samego początku istnienia Kapela bardzo szybko zdobyła uznanie i przychylność wszędzie, gdzie tylko się pojawialiśmy. A warto dodać, iż byliśmy zapraszani nawet poza granice naszego kraju. Koncertowaliśmy m.in. na Ukrainie, Litwie, Łotwie, Estonii, byliśmy również dwukrotnie w Stanach Zjednoczonych! Dodam również, iż bardzo często gościliśmy w mediach, podam jako przykład Program 1 TVP, Radio Lublin, Radio Kielce, Poznań czy Zakopane. Ogromną liczbę nagrań odbyliśmy przede wszystkim w Radio Rzeszów. Dodatkowo także nagraliśmy 6 płyt, w tym 3 wydaliśmy i są na rynku a trzy kolejne czekają na sponsora.

Jako dowód na to, iż Kapela „Majdaniarze” była i jest niezwykle aktywna podam, iż w ciągu tych 20 lat wystąpiliśmy ponad 964 razy na różnego rodzaju koncertach, a zdarzały się i takie dni, w których wykonywaliśmy 4 koncerty dziennie! Wielkim wyróżnieniem dla Majdaniarzy, jeszcze działających jako kapela, był czterokrotny udział w Ogólnopolskim Festiwalu Kapel i Śpiewaków Ludowych w Kazimierzu n. Wisłą oraz udział w Świa-

▲Kapela Ludowa z Majdanu Łętowskiego – maj 1991r. (pierwszy skład kapeli). Skład: Roman Kostyra – kierownik, Zenon Wojtanowski – kontrabas, Zenon Piątek – cymbały, Antoni Hałas – klarnet, Jan Gumieniak – skrzypce, Andrzej Piątek – skrzypce, Stanisław Piątek – skrzypce, Czesława Gumieniak – śpiew, Katarzyna Kostyra – śpiew, Łucja i Katarzyna Kostyra – śpiew

▲Występ w Kazimierzu nad Wisłą – 1992r.

towym Festiwalu Polonijnym w Rzeszowie. Tu kapela występowała wraz z zespołem Krakowiak z Bostonu, a kasety z jej nagraniami powędrowały do USA, Francji, Niemiec, Kazachstanu.

W zasadzie w tym samym czasie co Kapela powstało także Stowarzyszenie Folklorystyczne „Majdaniarze".

Stowarzyszenie Folklorystyczne „MAJDANIARZE" powstało w Nowej Sarzynie w kwietniu 1997 roku. Jest to powstanie formalne, bowiem Stowarzyszenie jest kontynuatorem działalności Kapeli Ludowej. Stowarzyszenie przejęło wszystkie imprezy dotąd organizowane przez Kapelę, wniosło też do wspólnej historii kilka nowych inicjatyw.

Wszyscy znamy przegląd skrzypków ludowych „Majdanówka" oraz Spotkania Poetów Ludowych „Wrzeciono". Już same nazwy tych imprez wskazują, iż „ludowość" rozumiana jako swoistego rodzaju wartość narodowa pozostała nadal dla was wartością nadrzędną.

Ludowość to nasz skarb narodowy. Współczesne pojmowanie muzyki w niewybaczalny sposób wypacza sens tzw. kultury muzycznej. Z rozrzewnieniem wspominam muzykę weselną i kapele grywające na nich. Kapela ludowa musiała składać się z kilku instrumentów, takich jak m.in. trąbki, klarnet, kontrabas, skrzypce. To miało swój piękny wymiar, właściwy folklorowi rozmach. Teraz zespoły muzyczne bardziej bazują na „nowinkach technicznych i informatycznych" przez co niewiele mają wspólnego z autentyzmem grania.

Wracając do wspomnianych przez panią imprez, to dodam, iż pierwszą i najstarszą jest właśnie wspomniana „Maj-Danówka". Ten pierwszy przegląd skrzypków ludowych odbył się w maju 1994 roku. Z założenia miał to być przegląd regionalny, o niewielkim zasięgu, którego organizacji towarzyszyła niepewność, czy impreza spodoba się, zyska popularność itd. Rychło okazało się, że nie sposób utrzymać przeglądu w granicach gminy, że zainteresowanie konkursem jest większe niż można było przypuszczać. I tak było również ze Spotkaniami Poetów „Wrzeciono". Ogromne zainteresowanie przewyższające nasze oczekiwania, wspaniali uczestnicy i wielka mobilizacja do przygotowywania kolejnych edycji.

Czy oprócz cyklicznych imprez, organizowanych corocznie z wielkim powodzeniem przygotowujecie Państwo również inne okolicznościowe przedsięwzięcia?

Oczywiście. Członkowie naszego Stowarzyszenia są ludźmi czynu. Nie poprzestajemy na laurach i po zakończeniu jednej imprezy nie czekamy w błogim spokoju na rok kolejny. Ciągle poszukujemy nowych inspiracji, stawiamy sobie nowe wyzwania i mamy nowe pomysły. Jako przykład podam organizowane **„Czwartkowe Podwieczorki z Majdaniarzami".** To comiesięczne spotkania, mówiąc językiem roboczym – z ciekawymi ludźmi. Przygotowujemy również inne imprezy, takie jak: Powitanie wakacji, Pożegnanie wakacji, a także szereg innych, organizowanych w ciągu roku.

Jak bardzo interesująca jest nasza działalność niech świadczy fakt, iż powstało już o nas 7 prac magisterskich i 1 doktorska. Nie przekazujemy jednak gotowych materiałów do przygotowania takich prac. Zawsze zapraszamy do udziału w naszych imprezach, do spędzenia z nami trochę czasu, do obserwacji, ponieważ najbardziej zależy nam na przekazaniu autentyczności naszych relacji i emocji towarzyszących tym wydarzeniom. Autentyczny klimat, szczerość przekazu, a także wierność tradycji są dla nas głównymi wyznacznikami działalności.

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała: Małgorzata Bechta

Laureatka konkursu z rachunkowości pojedzie do Europarlamentu

Agata Ryglewicz z Zespołu Szkół Licealnych im. Bolesława Chrobrego w Leżajsku została laureatką X edycji Ogólnopolskiego Konkursu z Zakresu Rachunkowości.

W dniach 8-9 marca 2012 roku odbył się finał X edycji Ogólnopolskiego Konkursu z zakresu Rachunkowości, organizowany przez Wydział Zarządzania Politechniki Rzeszowskiej i Zespół Szkół nr 2 w Rzeszowie. Uczennica naszej szkoły Agata Ryglewicz, z klasy 4 Technikum Ekonomicznego została laureatką V miejsca. Oprócz nagród rzeczowych Agata, jako najlepsza z województwa Podkarpackiego otrzymała nagrodę – wyjazd do Europarlamentu w Strasburgu, ufundowaną przez Panią Poseł do Parlamentu Europejskiego z Podkarpacia Elżbietę Łukacijewską oraz bezpłatny kurs organizowany przez Stowarzyszenie Księgowych w Polsce Oddział Podkarpacki w Rzeszowie. Corocznie organizowany Konkurs, skierowany jest do uczniów klas ponadgimnazjalnych z całej Polski, kształcących się w zawodzie technik ekonomista. Jego ideą jest konfrontacja wiedzy i umiejętności zdobytych przez uczniów w szkole z wymaganiami stawianymi przez uczelnie i współczesny rynek pracy. Konkurs, podobnie jak olimpiady przedmiotowe jest trzystopniowy: I etap edukacyjny i II etap kwalifikacyjny organizowane są przez Zespół Szkół nr 2 w Rzeszowie.

▲Uczennica Zespołu Szkół Licealnych Agata Ryglewicz – laureatka V miejsca.

III etap składa się z testu oraz projektu wykonywanego za pomocą oprogramowania finansowo-księgowego i organizowany jest przez Wydział Zarządzania Politechniki Rzeszowskiej. Warto podkreślić skalę tego przedsięwzięcia, bowiem w I etapie wzięło udział blisko 10 000 uczniów szkół ekonomicznych z terenu całej Polski. Do finału (III etap) zakwalifikowało się 31 uczestników.

Małgorzata Borkowska

Dariusz Półćwiartek

Pierwsze kółka rolnicze na ziemi leżajskiej

1882 rok był istotnym wydarzeniem dla ludności wiejskiej i małomiasteczkowej w kwestii gospodarczej. Wówczas to w Przemyślu doszło do powstania Towarzystwa Kółek Rolniczych.

Zjazd odbył się przy okazji odbywającej się wystawy rolniczo-handlowej, na którą przybyło około 600 osób, wśród których było 480 chłopów. Na zebraniu przyjęto statut i przedyskutowano celowość tworzenia nowego zrzeszenia. W powstaniu tej organizacji wielką rolę odegrał ks. Stanisław Stojałowski, który zakładał kołka rolnicze na wzór poznański w celu podniesienia na wyższy poziom gospodarki chłopskiej.

Celem statutu była wspólna praca nad podniesieniem dobrobytu i poziomu moralnego członków. Metodami realizacji tego celu miały być zebrania odbywane w niedziele i święta po nabożeństwie. Przez podniesienie poziomu moralnego rozumiano dążenie do unikania pijaństwa, urządzania wystawnych wesel, chrztów i styp pogrzebowych. Rolnicy mieli troszczyć się o polepszenie swego bytu przez poprawę nawożenia, uprawy roli oraz produkcji roślinnej i zwierzęcej. Rzemieślnicy natomiast, ten sam cel mieli osiągnąć przez ulepszenie swego rzemiosła, stosowanie lepszych narzędzi i wzorów, lepszego zaopatrzenia, korzystniejszego zbytu itp. We wszystkich tych zabiegach miały być pomocne informacje udzielane przez Towarzystwo. Ponadto Towarzystwo miało udzielać swoim członkom pomocy w zaopatrzeniu i zbycie, zakupywać i prowadzić wspólne użytkowanie narzędzi, propagować prowadzenie sklepików chrześcijańskich przez kółka, itp.

Członkami Towarzystwa mogły być osoby fizyczne i prawne. Podstawową masę członkowską stanowili członkowie zwyczajni. Członkiem zwyczajnym mogła zostać każda osoba wyznania chrześcijańskiego. Przewidziane minimum wieku wynosiło dla mężczyzn 18 lat, a dla kobiet 16 lat. Obowiązki członka polegały na prowadzeniu życia moralnego, poprawnym prowadzeniu swego gospodarstwa, braniu udziału w zebraniach i naradach, czytaniu „Przewodnika kółek rolniczych" i książek, pism oraz czasopism poleconych przez zarząd główny oraz popieraniu akcji prowadzonych przez kółko. Jedynym obciążeniem dla członków w prawdziwym tego słowa znaczeniu stanowił obowiązek płacenia składek i związane z nim posiadanie legitymacji. Żadne przepisy nie określały jednak wysokości składek, pozostawiając to ustaleniu zgromadzenia członków kółka.

Podstawową jednostką organizacyjną Towarzystwa było kółko rolnicze. W celu jego założenia konieczna była zgoda zarządu głównego i stanowiło to warunek przynależności do Towarzystwa. Kółko mogło być założone w każdej miejscowości. Jego organami były: zgromadzenie członków i zarząd. Zgromadzenia członków mogły być zwyczajne i nadzwyczajne. Zwyczajne zwoływane było w pierwszym kwartale każdego roku. Na zgromadzeniu tym co 3 lata dokonywano wyboru zarządu, a co roku wybierano komisję rewizyjną, 3 delegatów na zgromadzenie powiatowe i 1 delegata na radę ogólną. Zarząd kółka, po wybraniu go przez zgromadzenie, wybierał spośród siebie przewodniczącego, zastępcę przewodniczącego, sekretarza i skarbnika. Do obowiązków zarządu należało wykonywanie zadań ciążących statutowo na kółku. Każde kółko mogło poza normalną działalnością społeczno-gospodarczą prowadzić osobno odział kobiecy, ochotniczą straż pożarną oraz sklepy i inne przedsiębiorstwa. Fundusze kółka rolniczego powstawały z wpisowego, ze składek członkowskich, z dobrowolnych ofiar i zapisów, z dochodów przedsiębiorstw, wystaw, odczytów, przedstawień i z subwencji.

W 1898 roku powstało kółko rolnicze w Brzózie Królewskiej. Głównym organizatorem był Wiktor Oleński, miejscowy nauczyciel. W skład zarządu zostali wybrani: przewodniczący – Józef Stępień, zastępca – Jakub Stępień, sekretarz- Wiktor Oleński i dwaj członkowie: Jan Juśko i Maciej Wach. Na zebraniu organizacyjnym uchwalono także składki miesięczne po 10 centów a wpisowe po 15 centów. Cel, który sobie postanowili organizatorzy – to założenie w najbliższym czasie sklepiku chrześcijańskiego. Ponadto postanowiono założyć również bibliotekę i na ten cel otrzymano od zarządu głównego 36 książek. Do kółka zapisało się 20 członków.

W tym samym roku powstały kolejne kółka rolnicze w Grodzisku i Woli Zarczyckiej. W Grodzisku powstało kółko przy współudziale ks. kanonika F. Swierczyńskiego i Bolesława Żardeckiego, a liczyło 32 członków. Członkowie założyli również sklepik pod nazwą „Towarzystwo spożywcze". Zebrania odbywały się w szkole. W Woli Zarczyckiej organizatorem był miejscowy proboszcz ks. Józef Gryziecki. Wpisowe uchwalono na 50 centów i postanowiono prenumerować cztery gazety: „Niedzielę", „Nowy Dzwonek", „Związek Chłopski" i „Wieniec i Pszczółkę". Zebrania kółka odbywały się w budynku dawnej karczmy, stanowiącej wówczas własność Antoniego Zdebia. Podjęto również decyzję założenia sklepiku. Następne kółko rolnicze powstało w Jelnej i przyczyniło się w 1899 roku do wybudowania budynku gminnego, w którym mieściła się kancelaria gminna i szkoła. Organizacja wielki wkład wniosła w osuszenie terenów bagnistych i zasadzić sosną nieużytki piaskowe.

W 1910 roku przypadła okrągła 500 rocznica bitwy pod Grunwaldem. Z tego powodu poszczególne organizacje starały się uczcić tak chlubną kartę z historii Polski. Na leżajszczyźnie uroczyście pamięć tego wydarzenia obchodzona była w m.in. w Grodzisku pod patronatem kółka rolniczego. Samym ranem strzały moździerzy oznajmiły mieszkańcom Grodziska i okolicznym wioskom, że uroczystość się rozpoczęła. Po nieszporach zebrany pochód, złożony z dwóch oddziałów banderii pod przewodnictwem Sucheckiego i Tuczyńskiego, miejscowej straży pożarnej, młodzieży szkolnej i miejscowej ludności wyruszyła pod krzyż na polach. Podczas pochodu przygrywała kapela włościańska. Pod krzyżem zebrany tłum powitał Tuczyński a gospodarz Hospod przedstawił historię Krzyżaków. Zakończenie uroczystości miało miejsce wieczorem, wówczas to młodzież odegrała w kółku rolniczym sztukę pt. „Wóz Drzymały".

Kółka rolnicze odegrały wielką rolę w emancypacji społeczeństwa wiejskiego. W celu wyrugowania ze wsi sklepików żydowskich, które często uprawiły lichwę towarową i sprzedawały towary gorszej jakości, zaczęto zakładać chrześcijańskie sklepiki chłopskie i kółkowe. Oprócz działalności handlowo-przemysłowej, kółka rolnicze zajmowały się szerzeniem oświaty rolniczej na wsi, propagowały patriotyzm, organizowały kursy gotowania, szycia, zakładały straże pożarne (np. Wola Zarczycka), teatrzyki i chóry ludowe.

■

Sprostowanie

W ostatnim „Kurierze Powiatowym" nr 4/2012 w artykule pt. „Gimnazjum i Liceum leżajskie podczas okupacji niemieckiej", została zamieszczona błędna fotografia. Zamiast pana Stanisława Gduli, umieszczono zdjęcie pana Kazimierza Gduli.

Ponadto świadectwo szkolne przedstawione na zdjęciu również nie do końca wiąże się z treścią artykułu, gdyż zostało wystawione przez szkołę powszechną pozostającą pod kontrolą niemiecką.

Za podanie błędnej informacji przepraszamy.

Dariusz Półćwiartek

Głosem ogrzej duszę

Wtorkowy wieczór, 17 kwietnia, godz. 19.00 – wyjątkowy koncert w Muzeum Ziemi Leżajskiej, wspólnie z którym organizatorem jest również Miejskie Centrum Kultury w Leżajsku. Gdy zjawiłam się na miejscu, wystarczyło, że usiadłam, zamknęłam oczy, a przepiękny sopran Pani Małgorzaty Kellis sprawił, że oczywisty stał się dla mnie sens słów: „jestem tam gdzie mnie nie ma, a nie ma mnie tu gdzie jestem".

Fot. Adam Kuźma

▲ *Wicestarosta Leżajski Marek Kogut dziękuje pani Małgorzacie za przepiękny koncert.*

Głos Pani Kellis urzekł nie tylko mnie, ale także wszystkich tych, którzy tak licznie przybyli na koncert, co zdążyłam odczytać z twarzy zgromadzonych.
Pani Małgorzaty przedstawiać chyba nikomu nie trzeba, a na pewno nie tym, którzy mieli okazję uczestniczyć w jej pierwszym występie w czerwcu 2011 r. podczas XX Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Organowej i Kameralnej w Leżajsku oraz w recitalu, który odbył się właśnie tu w naszym Muzeum. Z sopranistką takiego autoramentu ma się do czynienia rzadko. Choć artystka od wielu lat mieszka w Nowym Jorku, występuje na scenach całego świata i tym bardziej cieszy wiadomość, że na drodze jej twórczej wędrówki pojawił się Leżajsk. Nie będzie nadużyciem jeśli napiszę, iż tego kwietniowego wieczoru pełną salę zapewniły Pani Małgorzacie poprzednie koncerty, po których dała się poznać nie tylko jako znakomita śpiewaczka, ale także jako przesympatyczna osoba, pełna wdzięku i uroku osobistego. Tym razem przyjechała do nas z trudniejszym i nieznanym na szeroką skalę repertuarem, co mogło budzić pewne obawy u odbiorców. Nic bardziej mylnego. A jeśli ktokolwiek jeszcze powątpiewał, to już na pewno wątpliwości owe rozwiał fakt, iż za fortepianem usiadł i cudownie go zaczarował wybitny polski pianista Pan Mariusz Drzewicki, którego rodzinnymi stronami są właśnie okolice Leżajska. Publiczność bawiła się tak samo wyśmienicie jak podczas zeszłorocznego recitalu, gdzie repertuar zdominowały najpiękniejsze arie świata (nie sposób zapomnieć wspaniałego wykonania utworu „Libiamo ne lieti calici" z opery Verdiego „La Traviata", którym Pani Kellis i towarzyszący jej tenor Pan Piotr Szpara podbili serca zgromadzonych). Program ostatniego koncertu obejmował utwory przede wszystkim amerykańskich kompozytorów: Charlesa Ivesa, Samuela Barbera i Aarona Coplanda. Nazwiska budzące podziw za oceanem, u nas znane tylko nielicznym, jednak na widowni nie było nikogo kto nie chciał oderwać się od krzesła przy „The Circus Band" (Ives), zadumał się podczas „Rain has fallen" (Barber) czy nie przywołał wspomnienia dawnej miłości przy „Long time ago" (Copland).
To cudowne spotkanie nie odbyłoby się gdyby nie nasi niezawodni sponsorzy, a byli nimi: Grupa Żywiec – Browar w Leżajsku, Elektrociepłownia Nowa Sarzyna, BMF Polska, Gospoda u Więcławów, Salon Fryzjerski Ewy Kaduk-Mul oraz Kwiaciarnia „Storczyk" Państwa Grażyny i Tadeusza Lejów. Patronat medialny nad koncertem sprawowało Polskie Radio Rzeszów, Telewizja Kablowa „Lokal Tel" w Nowej Sarzynie i Telewizja Kablowa „Satel" w Leżajsku. Organizatorzy pragną również serdecznie podziękować Burmistrzowi Leżajska Panu Piotrowi Urbanowi za oddanie, jakie wkłada niezmiennie we wspieranie inicjatyw kulturalnych.

Natalia Nowicka

Ziemia Leżajska w przeszłości i dziś

Po raz dziewiąty w Zespole Szkół Technicznych w Leżajsku, odbył się powiatowy konkurs dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych, którego główna idea, w zamyśle organizatorów, pozostaje ta sama. Konkurs ma nie tylko sprawdzać wiedzę ze znajomości przeszłości i współczesności – Ziemi Leżajskiej, ale przede wszystkim ma kształtować trwałe więzi z tą ziemią.

Znajomość historii ziemi, z którą związana jest nasza egzystencja jest ważna, bo sprzyja identyfikacji ze społecznością, w której żyjemy. Ta znajomość przeszłości, utożsamianie się z nią, służy również jej współczesnemu rozwojowi i jest formą promocji tej ziemi. IX Powiatowy Konkurs „Ziemia Leżajska w przeszłości i dziś" zgromadził 61 uczestników reprezentujących wszystkie szkoły ponadgimnazjalne powiatu leżajskiego, którzy 28.03 2012 r. w auli Zespołu Szkół Technicznych pisali test ze znajomości historii i współczesności swojej małej ojczyzny.
Komisja konkursowa wyłoniła 10 laureatów, którzy spotkali się 20 kwietnia w Muzeum Ziemi Leżajskiej na uroczystości podsumowania konkursu i wręczenia nagród. Wszyscy laureaci tego konkursu to uczniowie Zespołu Szkół w Nowej Sarzynie, którzy odnieśli duży sukces. Pierwsze miejsce wśród laureatów zajęła Justyna Kolano uzyskując bardzo wysoką punktację. Kolejne miejsca zajęli Justyna Paluch, Patrycja Zybura, Anna Łuczak, Sabina Wołoch, Dominik Jędrek, Iwona Baran, Karolina Paszek, Anna Żuraw oraz Gabriela Chmiel. W uroczystości wręczenia nagród uczestniczyli Sekretarz Powiatu Leżajskiego Kazimierz Kryla, wicedyrektor Zespołu Szkół Technicznych w Leżajsku Mirosław Szląskiewicz oraz Prezes Towarzystwa Miłośników Ziemi Leżajskiej Leszek Sarzyński.
Konkurs, od dziewięciu lat jest sponsorowany przez Starostwo Powiatowe w Leżajsku, Dyrektora Zespołu Szkół Technicznych, Towarzystwo Miłośników Ziemi Leżajskiej oraz Muzeum Ziemi Leżajskiej. Wymienione instytucje sprawują patronat nad konkursem. Organizatorzy konkursu, nauczyciele ZST w Leżajsku – Wiesław Naróg, Agata Zygmunt, Maria Kuszaj – dziękują wszystkim sponsorom oraz Dyrektorowi Muzeum Ziemi Leżajskiej, dzięki którym zorganizowanie tego konkursu było możliwe.

WN

Pałace na piasku

Dubaj – Zjednoczone Emiraty Arabskie

▲Dubaj – zdjecie satelitarne na Palm Islands i The World.

▲Symbol Dubaju – Hotel Burdż al-Arab.

Każdy, kto posiada samochód z trwogą spogląda na wskaźnik paliwa i liczy, że jego ukochany pojazd przejedzie jeszcze kilka kilometrów pomimo, iż wskazówka dawno oparła się o magiczne E (Empty – pusty). W końcu i tak podjedziemy na stację benzynową, wyłuskamy ostatnie pieniądze z zakamarków kieszeni i nasycimy nasz pojazd „czarnym złotem". Mamy jednak wątpliwości – czarne może tak, ale gdzie to złoto? Spróbujmy więc odszukać ten błyszczący skarb.

Jest grudzień. Służby lotniska z trudem usuwają z pasów startowych zwały śniegu. Blacha samolotu trzeszczy od mrozu, a my wzbijamy się w powietrze. Po kilku godzinach lotu spoglądamy w dół, gdzie słońce oświetla błękitną taflę wody, po której niegdyś uzbrojeni w zakrzywione kindżały arabscy korsarze czyhali na europejskie statki handlowe. Dziś ich miejsce zajęły szyby wiertnicze, rurociągi i wielkie tankowce. Jesteśmy nad Zatoką Perską – miejscem, które stało się zaczątkiem ogromnych przemian gospodarczych krajów leżących nad jej brzegami. Pod dnem zatoki oraz w rejonach nadbrzeżnych znajdują się największe znane na Ziemi złoża ropy naftowej. Ich wielkość określa się na 1/3 światowych zasobów. W drugiej połowie XX wieku, kraje leżące nad Zatoką Perską zanotowały ogromny wzrost rozwoju społeczno-gospodarczego. Na piaskach jednej z najbardziej niegościnnych pustyń świata, wyrosły zadziwiające metropolie. Miejsca, gdzie obok kultury konserwatywnego islamu, z powodzeniem rozwija się zachodni, konsumpcyjny styl życia. Gdzie głos muezinów wzywających wiernych na modlitwę, miesza się z klaksonami luksusowych samochodów. Gdzie tradycyjne czarne abaje i burki, szczelnie zakrywające ciała Arabek, ukrywają najmodniejsze kreacje i zapachy najdroższych perfum, a telefon komórkowy i laptop stał się nieodłącznym gadżetem dumnych synów pustyni.

Wydaje się, że wszystko jest tutaj możliwe, nawet najbardziej ekstrawaganckie pomysły stają się rzeczywistością. A wszystko w kraju, którego mieszkańcy jeszcze czterdzieści lat temu przemierzając pustynię na wielbłądach, śpiąc w namiotach nie słyszeli o elektryczności.

Po sześciu godzinach lotu dotykamy spieczonej słońcem ziemi. Jesteśmy w Zjednoczonych Emiratach Arabskich. Kilka uśmiechów przed celnikiem, paszport i tu uwaga! W paszporcie nie może być śladu po wizycie w Izraelu, gdyż taki paszport jest w myśl przepisów ZEA nieważny. Jeżeli macie taki stempel, bez paniki, spokojnie poczekajcie na lot powrotny.

Wychodzimy z lotniska i od razu palący pustynny podmuch przypieka wszystkie odsłonięte części ciała. Od gorąca zasłaniamy twarz jak kilka godzin temu od zimna. Nerwowo poszukujemy chłodniejszego miejsca. Po kilkunastu minutach zza okien klimatyzowanego autobusu oglądamy wieczorną o dziwo zieloną panoramę Szardży, jednego z najbardziej ortodoksyjnym emiratów. W trzecim pod względem wielkości emiracie można poczuć na dobre, czym jest islamski purytanizm. Utrudnienia w dłuższej podróży mogą mieć pary pozostające w wolnym związku, ponieważ wspólny pokój mogą tu dzielić wyłącznie małżeństwa. Zabronione jest także picie alkoholu, palenie sziszy – fajki wodnej oraz noszenie skąpych ubrań, w tym również kostiumów kąpielowych na publicznych plażach.

Rano wyruszamy w stronę Dubaju. Nawet krótki pobyt wystarcza, aby poczuć, jak niebywałe jest to miasto. Dubaj uwodzi przepychem i męczy szybkim tempem. Nie bez powodu uchodzi za najbardziej zaskakujące miasto Bliskiego Wschodu. Nowoczesne galerie handlowe, niezliczone bary oraz luksusowe hotele o standardzie nieistniejącym w innych zakątkach świata godnie pełnią funkcję niemal niezauważalnych tu historycznych zabytków. Zamiast poznawać

heroiczną przeszłość miasta, stajemy w zachwycie nad jego ultranowoczesną teraźniejszością. Dubaj zgodnie z islamskim prawem kanonicznym – szarjatem, właściwie nie powinien istnieć. To oaza kapitalizmu w sercu arabskiego świata. Dubajowi w kultywowaniu zachodniego stylu życia nie przeszkadza nawet bliskość leżącej w sąsiedniej Arabii Saudyjskiej – Mekki, świętego miejsca islamu.

Rozmach inwestycyjny Dubaju jest imponujący. Przy tak wielkiej ilości wieżowców trudno zauważyć, że kilka z nich sięga wyżej niż Paryska Wieża Eiffla. Jeszcze nigdy dotąd, żadne miasto na świecie nie widziało tak wielkiego dynamizmu w budownictwie wysokościowców. W trakcie budowy jest 329 wieżowców, a w planach kolejnych 309. Wśród nich największe emocje wzbudza Burdż Dubai, który zdeklasował wszystkich konkurentów. Wyrósł na wysokość 828 m i został najwyższym budynkiem świata. Inwestorzy mówią, że Burdż Dubaj zwróci Bliskiemu Wschodowi zaszczyt posiadania najwyższego budynku na świecie, jakim do 1311 roku była Piramida Cheopsa. Szejkowie nie powiedzieli jednak ostatniego słowa. W planach jest już wyższy budynek – Al Burdż mający mieć oficjalnie 1200 metrów wysokości, ale przypuszcza się, że w rzeczywistości będzie miał 1600 metrów.

Wracając bliżej ziemi, zatrzymujemy się w dwóch oryginalnych centrach handlowych. Pierwsze z nich to – Ibn Batuta Mall – zbudowane z zachowaniem charakterystycznych elementów różnych kultur. Tutaj również możemy przekonać się, gdzie napływa dewizowe złoto zasysane ze stacji benzynowych całego świata. Dubaj jest powszechnie znany jako Miasto Złota i jest to nazwa w pełni uzasadniona, należy bowiem do najszybciej rozwijających się ośrodków produkcji złotej biżuterii na świecie. Łącznie przerabia się tu około 300 ton złota. Ten drogocenny kruszec można tu kupić pod każdą postacią, począwszy od sztabek na misternie wykonanej biżuterii kończąc. Wszędzie lśnią wisiory, bransolety, łańcuchy, pierścienie, kolczyki zdobione szafirami, szmaragdami i diamentami. Ich cena zależy nie od wzoru, ale od wagi złota i oczywiście podlega targowaniu. My na razie pozostajemy przy szklanej pamiątce hotelu Burdż al-Arab.

Kolejne centrum handlowe, które odwiedzamy to Mall of the Emirates. Na pierwszy rzut oka nie wyróżnia się niczym szczególnym. Jednak po chwili można zauważyć coś, co przyciąga tysiące ciekawskich. Za szklanymi taflami jest zima. W upalnym klimacie gdzie temperatury sięgają 50°C stworzono namiastkę zimowego szaleństwa. Stała temperatura -2°C gwarantuje utrzymanie się sztucznego śniegu, który nie sypie się z armatek, ale ze sztucznej chmury. Wewnątrz zbu-

▲ *Emirates Palace – najdroższy hotel na świecie.*

▲ *Wielki Meczet w Abu Zabi.*

dowano 400 metrowy stok narciarski z wyciągiem krzesełkowym oraz kilka ślizgawek dla najmłodszych. Dla mieszkańców tych upalnych terenów, samo wejście do środka, gdzie panuje minusowa temperatura jest wielką atrakcją. Na miejscu można wypożyczyć puchowe kurtki i pospacerować obserwując miłośników białego szaleństwa. Dla wielu odwiedzających to pierwsze w życiu spotkanie ze śniegiem. Ale to nie ostatnie słowo Emiradzkich Szejków. Powstaje już największy na świecie park rozrywki – Dubailand. Pod wielką kopułą znajdzie miejsce Mountain Ski Dome, kolejne stoki narciarskie, arktyczny kompleks ze śniegiem, mgłą, pingwinami, niedźwiedziami polarnymi i drewnianymi chatami.

I kolejne miejsce, które zdumiało świat. Na razie rozciąga się tu największy plac budowy na naszej planecie, ale z każdym dniem wizja nabiera realnych kształtów. Palm Islands, mają być ósmym cudem świata i wszystko wskazuje, że takim właśnie będą. Zespół trzech największych sztucznych wysp na ziemi to przedsięwzięcie o niespotykanym rozmachu. Do ich usypania zużyto 80 000 000 m^3 piachu i materiału skalnego z dna zatoki.

Na wyspach w kształcie palm stanie dwa i pół tysiąca ekskluzywnych apartamentowców i kilkadziesiąt luksusowych hoteli. Mimo astronomicznych cen, działki wysprzedano na pniu. Dzięki wyspom palmom, Dubaj uzyska kilkaset kilometrów nowej plaży i obszar biurowo-mieszkalny większy od Manhattanu. Samo usypanie fundamentów kosztowało inwestorów dwa miliardy dolarów – no cóż wyspy mają być widoczne z księżyca, a to już przywilej nieprzeliczalny na pieniądze.

Szejkowie realizują już kolejne wizje. Na zatoce powstaje archipelag sztucznych wysp, które widziane z lotu ptaka ułożą się w obraz kuli ziemskiej, z kontynentami i krajami. Rozpoczęła się już sprzedaż terenów. Zaproszenia do zakupu dostaną wyłącznie najbogatsi. Nazwiska potencjalnych właścicieli są trzymane w tajemnicy. Wiadomo jednak, że na The World zamieszkają gwiazdy Hollywood, rosyjscy bogacze, dubajscy biznesmeni oraz członkowie europejskich rodzin królewskich. Jak mówi menadżer inwestora – *Nie każdy może posiadać wyspę w The World, nawet jeśli ma pieniądze. Tworzymy najbardziej prestiżowe adresy na planecie i musimy ostrożnie dobierać tych, którzy tu zamieszkają.*

Opuszczamy Palmę Dżumajra, by po kilku kilometrach jazdy stanąć przy symbolu Emiratów, jednym z najbardziej luksusowych hoteli na świecie – Burdż al-Arab. Budynek stoi na sztucznej wyspie. Kształtem przypomina żagiel, ma 321 m wysokości. Absolutnie każdy detal w tym hotelu, począwszy od mebli, na widelcach kończąc – został wykonany na specjalne, indywidualne zamówienie. Najbardziej luksusowe apartamenty posiadają złote i złocone elementy wyposażenia. Każdy z gości ma osobistego lokaja do dyspozycji przez 24 godziny na dobę. Na żądanie goście otrzymują własnego kucharza, dodatkową ochronę, samochód i kierowcę. Goście mają do wyboru kilkanaście restauracji, w tym podwodną, gdzie jedząc, obserwują przepływające za ogromną szybą ryby. Do restauracji goście dowożeni są transportem symulującym łódź podwodną. Lody obsypuje się tu ponoć płatkami prawdziwego złota. Wielkość apartamentów w tym hotelu dochodzi do 800 m^2, a ich ceny do 35 tys. USD (żeby było jasne – za dobę od jednej osoby). Dla zainteresowanych, polskie biura podróży oferują pobyt w tym hotelu za ok. 20 tys. zł na dobę od osoby – wersja nieco uboższa.

Specjaliści branży hotelowej po zapoznaniu się ze standardem hotelu rozważali po jego otwarciu stworzenie kolejnej, szóstej kategorii hotelowej. Uznano, że dotychczasowa, pięciogwiazdkowa klasyfikacja standardów hoteli, nie obejmowała oferty, jaką reprezentuje sobą Burdż al-Arab. Do 2005 r. był najbardziej luksusowym hotelem na świecie, do chwili otwarcia hotelu Hotel Emirates Palace w Abu Zabi, który odebrał mu ten tytuł.

Obowiązkowym punktem dla każdego turysty jest Muzeum Dubaju, które mieści się w forcie pochodzącym z 1787 roku, uważanym za najstarszą budowlę w mieście. Jeszcze w XVIII wieku z wieży było widać tylko piasek. Dziś pieczołowicie odnawiany fort, stoi wciśnięty w nowoczesną zabudowę. Muzeum stworzono z myślą o współczesnych, młodych mieszkańcach Emiratów, aby przybliżyć im świat ojców i dziadków. Pomimo użycia nowoczesnych technik audiowizualnych i prezentacji multimedialnych, muzeum nie cieszy się wielkim powodzeniem wśród młodzieży. Dla nich to co było 30-50 lat temu, to zupełnie inna epoka, której nie warto poświęcać za wiele czasu. Ale i tu można znaleźć kilka ciekawych faktów. Najcenniejszym skarbem Emiratów przed odkryciem złóż roponośnych były perły, poławiane z dna Zatoki Perskiej. W latach 30-tych minionego stulecia, gdy Japończycy rozpowszechnili hodowle pereł, handel tymi, które uzyskiwało się w tradycyjny sposób błyskawicznie załamał się. Dla poławiaczy pereł i ich rodzin nadeszły chude lata.

Jak przystało na szanujące się dubajskie muzeum, zwiedzanie, koniecznie należy skończyć w sklepiku z pamiątkami. Wszak handel – to sens życia Araba.

Kawałek historii dają nam widoki nad rzeką Dubaj, gdzie czas chyba się zatrzymał. Wciąż żeglują tu tradycyjne łodzie dau, zapewniające miejscowym handlarzom dostawy towarów, robotnikom dotarcie do pracy i domu, a turystom romantyczną przejażdżkę za 100 filów, równowartość 25 groszy.

Równie imponujące jest największe miasto Emiratów – Abu Zabi, które pełni dwie role. Jest stolicą państwa i jednocześnie stolicą największego z emiratów, zajmując 7/8 powierzchni kraju. To właśnie tu znajdują się najbardziej zasobne pola naftowe oraz płynący z nich szeroki strumień „czarnego złota". Abu Zabi brak jednak wielkomiejskiego szyku na miarę Dubaju. Nie zmienia to jednak faktu, że obserwowanie jak funkcjonuje napędzana naprawdę wielkimi pieniędzmi metropolia, może być fascynujące. Zmarły przed kilkoma laty szejk Zajed bin Sultan an Nahajan, prezydent federacji i jego główny twórca z pewnością odczuwał satysfakcję jak podczas jego rządów Abu Zabi z małej mieściny utrzymującej się z rybołóstwa przemieniło się w centrum wielkich pieniędzy, drogich samochodów i imponujących budowli. Abu Zabi, podobnie jak pozostałe zamożne miasta Emiratów, jest wierne zasadzie – im większe tym lepsze. Patrząc na tutejszą architekturę, odnoszę wrażenie, że to stolica przoduje w tym wyścigu. Spektakularnym przykładem jest Wielki Meczet, który w założeniu miał być największą świątynią muzułmańską świata.

Na pewno wszystkich dręczy pytanie cóż można robić w Emiratach oprócz podziwiania nowoczesnej architektury i buszowania po centrach handlowych? Odpowiadam: można, można. Ale o tym innym razem.

A co dalej z Emiratami i naszym portfelem? Emiraty – idealne państwo, zadowoleni obywatele. Zarabiają, inwestują i tworzą realną baśń z 1001 nocy.

A my, chyba coraz częściej będziemy oglądać puste dno portfela cedząc każdą kropelkę do naszych pojazdów. A może świat odkryje nowe, lepsze źródła energii, a naftowy sen pryśnie jak bańka mydlana?. A potem ....

Zapraszam na YOU TUBE – Niezwykły Świat: DUBAJ

OGŁOSZENIE PŁATNE

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej
w Grodzisku Dolnym

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

„Czas na aktywność w Gminie Grodzisko Dolne"

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Grodzisku Dolnym od 1.01.2012 r. realizuje po raz piąty projekt systemowy „Czas na aktywność w Gminie Grodzisko Dolne" współfinansowany ze środków Unii Europejskiej z Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, Priorytet VII, Działanie 7.1, Poddziałanie 7.1.1 Rozwój i upowszechnianie aktywnej integracji przez ośrodki pomocy społecznej.
Wartość ogólna projektu wynosi: 189 500,00 zł, z czego 19 897,50 zł stanowi wkład własny Gminy Grodzisko Dolne.

Projekt adresowany jest do mieszkańców Gminy Grodzisko Dolne, zagrożonych wykluczeniem społecznym lub wykluczonych społecznie, będących w wieku aktywności zawodowej (15-64 lat) oraz korzystających z pomocy społecznej bez względu na płeć i wykształcenie.

Celem głównym projektu jest podniesienie poziomu zdolności do zatrudnienia, aktywności społecznej i zawodowej uczestników projektu poprzez formy aktywnej integracji.

Zadania określone w projekcie realizowane będą poprzez zastosowanie instrumentów aktywnej integracji obejmujących działania w sferze aktywizacji zawodowej, społecznej oraz edukacyjnej.

Uczestnicy Projektu – 12 osób – w ramach projektu otrzymają wsparcie w postaci udziału w grupowym treningu kompetencji i umiejętności społecznych, podnoszącym kluczowe kompetencje życiowe, umożliwiające powrót do życia społecznego. Zajęcia te zostaną przeprowadzone w wymiarze 40 godzin.

Następnym działaniem będzie **trening pracy**. Zajęcia z doradcą zawodowym mają na celu nauczyć naszych Uczestników jak i gdzie szukać pracy, przygotowywać wszelkiego rodzaju dokumenty aplikacyjne tj. CV i list motywacyjny oraz jak przeprowadzić rozmowę kwalifikacyjną z potencjalnym pracodawcą. Dla większości Uczestników obce są pojęcia rozmowy kwalifikacyjnej, podaży i popytu pracy oraz rynku pracy. Zdobyta wiedza ułatwi im w przyszłości poruszanie się po rynku pracy i doda pewności siebie. Zajęcia odbędą się w wymiarze 32 godzin. Przeprowadzone zostaną również spotkania indywidualne z doradcą zawodowym w wymiarze 3 godzin dla każdego Uczestnika. Ponadto doradca zawodowy biorąc pod uwagę posiadane już przez Uczestników Projektu kwalifikacje i umiejętności pomoże im opracować indywidualny plan działania. Dla wszystkich Uczestników Projektu planowane są szkolenia/kursy zawodowe.

Nadal jest kontynuowane **zatrudnienie pracownika socjalnego**, dzięki czemu nasz ośrodek spełnia wymogi ustawowe dotyczące zatrudnienia. Pozostali pracownicy socjalni realizują kontrakty socjalne, które zawarli z Uczestnikami Projektu. Wszyscy objęci są pracą socjalną oraz w razie potrzeby wsparciem finansowym w postaci zasiłków.

Mamy nadzieję, że kwalifikacje i umiejętności, które nabędą nasi Beneficjenci w ramach projektu systemowego „Czas na aktywność w Gminie Grodzisko Dolne" umożliwią im realizację życiowych planów oraz poprawią ich pozycję na rynku pracy.

Osoby chcące uzyskać więcej informacji na temat projektu zapraszamy:

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Grodzisku Dolnym – tel. 17 24 29 134, 17 24 36 163

„MŁODY EKONOMISTA" ma już 10 lat!

Ta okrągła rocznica Podkarpackiego Konkursu Ekonomicznego „Młody Ekonomista" łączy się z jeszcze większym wydarzeniem dla naszej szkoły, jakim są obchody 100-lecia jej powstania.

Konkurs jest jednym z elementów pracy dydaktycznej i wychowawczej tej zasłużonej dla edukacji młodzieży placówki, która też od 1968 roku prowadzi kształcenie zawodowe. Głównym założeniem konkursu było upowszechnienie wśród młodzieży tematyki ekonomicznej, rozbudzanie postaw przedsiębiorczych i lepsze przygotowanie absolwentów do podejmowania w przyszłości pracy lub kontynuowania nauki na uczelniach wyższych. Pierwsze cztery edycje z udziałem szkół powiatu leżajskiego wypadły obiecująco, więc organizatorzy pokusili się o rozszerzenie formuły i zaprosili do udziału szkoły z województwa podkarpackiego. Upowszechnienie konkursu doprowadziło do szerokiego udziału młodzieży i w rywalizacji we wszystkich edycjach na etapie szkolnym wzięło udział **2013** uczniów z których wyłoniono **297** finalistów etapu wojewódzkiego, 23 osoby uzyskały tytuł laureata I, II i III miejsca. Dla potrzeb konkursu została uruchomiona strona internetowa, na której publikowane są informacje i materiały szkoleniowe dla uczestników www.me.zslchrobry.lezajsk.pl

▲ *Laureatka I miejsca uczennica Technikum nr 2 w ZSL im. B. Chrobrego Klaudia Marek – odbiera dyplom, indeks WSPiA oraz nagrody (trzecia z prawej).*

Dzięki współpracy organizatorów **z Wyższą Szkołą Prawa i Administracji Przemyśl – Rzeszów** oraz **Uniwersytetem Rzeszowskim – Wydziałem Ekonomii** konkurs ma odpowiedni poziom merytoryczny. Bardzo cenny w szkoleniach dla finalistów jest udział pracowników instytucji finansowych, urzędów i przedsiębiorców, którzy wnoszą element łączenia teorii ekonomii z praktyką jej stosowania. Spotkania szkoleniowe dla finalistów są okazją do wcześniejszego poznania się uczniów i opiekunów, wymiany informacji i doświadczeń.

Podkarpacki Konkurs Ekonomiczny „Młody Ekonomista" objęty jest patronatem Podkarpackiego Kuratora Oświaty, Starosty Leżajskiego, Burmistrza Miasta Leżajska i Wójta Gminy Leżajsk. Konkurs jest dofinansowany ze środków Narodowego Banku Polskiego, Starostę Leżajskiego oraz PKO BP SA i Podkarpacki Bank Spółdzielczy.

W każdej edycji konkursu mamy przyjemność nagradzać laureatów – jest to możliwe dzięki wsparciu finansowemu i rzeczowemu sponsorów. **Zespół organizacyjny w składzie: Maria Bazan – koordynator konkursu oraz Leszek Sarzyński, Małgorzata Borkowska, Andrzej Makówka, Grzegorz Leja realizuje zadania związane z przygotowaniem, organizacją i przeprowadzeniem konkursu.**

X edycja konkursu przebiegała pod hasłem: *Wpływ systemu bankowego na funkcjonowanie przedsiębiorstw.*

Finał odbył się 15 marca 2012 r. w auli ZSL w Leżajsku. W jubileuszowym 10-tym Podkarpackim Konkursie Ekonomicznym „Młody Ekonomista" **I miejsce zajęła uczennica IV klasy Technikum Nr 2 w Zespole Szkół Licealnych im. B. Chrobrego w Leżajsku Klaudia Marek.** Laureatka I miejsca w konkursie oprócz nagród rzeczowych zdobyła **indeks na bezpłatne studia stacjonarne** pierwszego stopnia na kierunku Administracja w Wyższej Szkole Prawa i Administracji Przemyśl-Rzeszów.

Dziękujemy wszystkim instytucjom, samorządom, przedsiębiorcom i osobom prywatnym za wsparcie naszej inicjatywy i liczymy na dalszy rozwój konkursu.

Organizatorzy

„Arka" mało gościnna

Pod patronatem Starosty Leżajskiego – Pana Jana Kidy i Burmistrza Nowej Sarzyny – Pana Jerzego Paula pod koniec kwietnia br. w hali nowosarzyńskiego MOSiR-u rozgrywano Drużynowe Mistrzostwa Województwa w tenisie stołowym młodzików, młodziczek, kadetów, kadetek, juniorów i juniorek.

Zakończyły się one dużym sukcesem tenisistów stołowych PUKS „Arka" Łętownia. Być może obecność na sobotnim otwarciu zawodów Panów – Starosty i Burmistrza, tak ich zmobilizowała, że z pięciu drużyn, aż cztery stały na podium, z tego kadeci i juniorki na najwyższym stopniu, i cztery wywalczyły awans na półfinał Mistrzostw Polski w Łodzi.

Drużyny otrzymały puchary ufundowane przez Starostwo Powiatowe i Urząd Miasta i Gminy w Nowej Sarzynie. Starostwo ufundowało też 3 nagrody-liczmany dla najlepszych klubów tych dwudniowych zmagań. Okazało się, że najlepsze efekty pracy szkoleniowej ma **Arka Łętownia**, na kolejnych miejscach uplasowały się **Gim-Tim Stalowa Wola** i **Kontap Krosno**. Warto nadmienić, że juniorka Arki – **Aneta Kręcidło** zdobyła w niedzielę czwarty złoty medal tegorocznych MW (po wcześniejszych zwycięstwach w singlu, deblu i mikście). Rekord nie do pobicia.

Łącznie w DMW wystąpiło 43 drużyny reprezentujące 20 klubów.

▲*Najlepsze kadetki.*

Szczegółowe wyniki dwudniowych zmagań znajdują się na stronie Starostwa Powiatowego w Leżajsku: www.starostwo.lezajsk.pl – Aktualności (data umieszczenia informacji: 24.04.2012r.)

Sportowy prezent młodzieży na 100-lecie szkoły

Uczniowie ZSL im. Bolesława Chrobrego w Leżajsku zaangażowaną postawą na arenach sportowych sprawili prezent swojej szkole na jej okrągły jubileusz 100-lecia.

▲ *Uczniowie naszej szkoły mogą pochwalić się tytułem Mistrza Województwa w piłce siatkowej chłopców pod kierunkiem Adama Kowalskiego.*

▲ *Wicemistrzowie w koszykówce dziewcząt pod kierunkiem Piotra Lasoty.*

Rok szkolny 2011/12 dobiega końca. Młodzież w wielu dyscyplinach sportowych zakończyła już rywalizację.

Podsumowując, uczniowie naszej szkoły mogą pochwalić się tytułem Mistrza Województwa w piłce siatkowej chłopców pod kierunkiem Adama Kowalskiego i wicemistrza w koszykówce dziewcząt pod kierunkiem Piotra Lasoty.

W finale wojewódzkim w **tenisie stołowym** drużyna w składzie: Aneta Kręcidło, Monika Brzuszko, Karolina Tarasek zdobyła **brązowy medal**. Opiekunem tej grupy był Rafał Tuleja.

Również **brązowy medal** w Finale Wojewódzkim zdobyła Justyna Gałusza w **pływaniu** 50 m stylem klasycznym. Opiekunem tej uczennicy był Stanisław Kosakowski.

Uczeń Łukasz Pawlica zdobył II miejsce w Pucharze Województwa Podkarpackiego w marszach na orientację.

Praca nauczycieli oraz zaangażowanie uczniów przynosi sukcesy. Uczniowie systematycznie zajmują wysokie lokaty w rankingu szkół uczestniczących w rozgrywkach młodzieży – obecnie **„Licealiadzie”**.

W roku jubileuszowym sportowcy zajęli IX miejsce w rywalizacji objętej Licealiadą na blisko 177 szkół sklasyfikowanych przez Wojewódzki Szkolny Związek Sportowy.

Prezes Podkarpackiego Wojewódzkiego Szkolnego Związku Sportowego Kurator Oświaty Jacek Wojtas, wręczając pamiątkowy puchar przedstawicielowi szkoły nadmienił, iż jest to jedna z nielicznych szkół w województwie, której młodzież uczestniczy w prawie wszystkich dyscyplinach, objętych szkolnym kalendarzem.

Świadczy to o systematycznej i wytrwałej pracy nauczycieli wychowania fizycznego, którzy realizują założenia szeroko rozumianej kultury fizycznej.

Jubileusz szkoły młodzież i nauczyciele pragną świętować również na sportowo, organizując bieg uliczny dla wszystkich uczniów i absolwentów naszej szkoły.

Symbolicznie bieg połączy nową siedzibę szkoły z dawną, mieszczącą się w Dworze Starościńskim.

Już teraz, w imieniu Dyrekcji szkoły i organizatorów serdecznie zapraszamy wszystkich absolwentów na ten bieg. Dystans 2 km pokonamy w dwóch grupach najpierw wystartują obecni uczniowie, a następnie nasi absolwenci. Uczniowie i absolwenci będą rywalizować o puchar dyrektora szkoły Stanisława Bartnika.

Wszystkich zainteresowanych uczestnictwem w biegu prosimy o kontakt z sekretariatem szkoły lub z nauczycielem wychowania fizycznego Piotrem Lasotą.

Piotr Lasota

OGŁOSZENIE PŁATNE

Specjalistyczny Reumatologiczno-Internistyczny Gabinet Lekarski

Jan Marczak

Internista, Specjalista reumatolog

przyjmuje: **Leżajsk – Przychojec 52** w poniedziałki: 18-19; w czwartki: 16-17

– Profilaktyka i leczenie chorób wewnętrznych
– Profilaktyka i leczenie chorób reumatologicznych (kręgosłupa, stawów, tkanek miękkich)
– Profilaktyka i leczenie osteoporozy
– Badanie kandydatów na prawo jazdy

Tel. 604 48 72 42

Mamy swoją medalistkę w kulturystyce i fitness

Kornelia Pietrzyk, która trenowała karate w Leżajskim Klubie Kyokushin Karate została brązową medalistką Mistrzostw Polski W KULTURYSTYCE I FITNESS 2012 w kategorii BIKINI do 163 cm, które odbyły się w Katowicach w dniach 20-22.04.2012r. W w/w zawodach Kornelia reprezentowała AZS RZESZÓW i Ziemię Leżajską.

Skąd w Twoim życiu pomysł na uprawianie fitness?

Zaczęło się od trenowania na siłowni. Treningi szły mi coraz lepiej, a moje ciało zaczęło się zmieniać. Coraz bardziej zaczęło mi się to podobać. Następnie dodałam do tego najtrudniejszy element, jakim jest dieta. Widząc jak duże postępy zrobiłam i jak bardzo się temu poświęcam, trener zaproponował, bym wzięła udział w zawodach „Fitness bikini". Po podjęciu decyzji zmieniliśmy dietę i plan treningowy na bardziej profesjonalny przygotowany specjalnie pod tą dyscyplinę.

Jak wyglądały twoje przygotowania do zawodów?

Dieta była ciężkim orzechem do zgryzienia. Treningi w końcowym okresie przygotowań odbywały się nawet dwa razy dziennie, co przełożyło się na efekt końcowy – brązowy medal na Mistrzostwach Polski.

Najpierw debiuty, Mistrzostwa Polski i co dalej?

Teraz przygotowuję się na Uniwersyteckie Mistrzostwa Polski (czerwiec), Puchar Polski (październik) oraz kolejne Mistrzostwa Polski połączone z eliminacjami do Mistrzostw Europy. Jeśli chodzi o moją niedaleką przyszłość, to chcę założyć własną działalność gospodarczą, która będzie się opierać na treningach personalnych i dietetyce na terenie całego województwa podkarpackiego. Chciałabym zarazić swoją pasją do treningów i zdrowym trybem życia, który teraz prowadzę, inne osoby, by mogły kiedykolwiek cieszyć się swoim ciałem i zdrowiem w taki sposób jak ja.

Życzymy sukcesów w dalszej karierze.

AB

Centrum Sztuk Walki i Sportu w Leżajsku zdobywa kolejne medale

Dnia 5 maja br. odbyły się zawody karate w Gromniku. Organizatorem był Młodzieżowy Klub Karate w Gromniku. W zawodach uczestniczyło 176 zawodników z 12 klubów. Sędzią głównym był Shihan Wiesław Gwizd z Tarnowa. Nasz klub dzielnie reprezentowali:

Kata – do 12 lat
1. Aleksandra Kula
2. Gabriela Małek
3. Adrian Dziki
4. Jakub Nicpoń

Kata – 13-16 lat
1. Bartłomiej Zygmunt

Kumite – do 11 lat
1. Aleksandra Kula
2. Gabriela Małek
3. Jakub Półtorak
4. Jakub Nicpoń

Kumite – 12-13 lat
1. Sebastian Pęcak
2. Mikołaj Rozlazły
3. Bartłomiej Zygmunt
4. Mateusz Uberman

▲*Gabriela Małek.*

Zdobyliśmy 3 medale, a niektórzy zawodnicy byli blisko zwycięstwa zajmując IV lokaty. Dzięki czemu sprawili nam radość, ponieważ to ich początek startów na zawodach karate. Wszystkim zawodnikom dziękujemy i życzymy dalszej pracy na drodze karate. Osu!

MD

Więcej informacji na: www.csw.net.pl

OGŁOSZENIE PŁATNE

OGŁOSZENIE PŁATNE

sezamek

GIEDLAROWA 278
TEL. 17 242 58 90

sklep@sezamek-zabawki.pl
www.sezamek-zabawki.pl

WSZYSTKO DLA DZIECI

Sklep czynny:
Pon-Pt 9-18
Sobota 9-15

Zapraszamy do naszego sklepu

4BABY just for your baby
Canpol babies
Fisher-Price
PHILIPS AVENT
KLUPŚ MEBLE DZIECIĘCE
LEGO
GRACO

OGŁOSZENIE PŁATNE

STOKROTKA

Godziny otwarcia:
Pn-Ndz 11:00 - 22:00

Restauracja, Pizzeria

Wesela
Komunie
Chrzciny
Spotkania integracyjne itp.
Sale konferencyjne
Noclegi

Restauracja: 17 242 51 07
Noclegi: 17 242 58 92
Manager : 609 482 000

Giedlarowa 278, 37-300 Leżajsk

restauracja.stokrotka@wp.pl www.restauracja-stokrotka.pl

Niepubliczne Policealne Zaoczne Studium w Leżajsku

www.nzs.edu.pl

OGŁOSZENIE PŁATNE

10-lecie

Szkoły dla Dorosłych

Nabór 2012

nasza Urodzinowa Oferta Specjalna!!!

Licea:

Do końca czerwca:
- miesiąc GRATIS!
- BEZ wpisowego!

Kierunki policealne:

Do końca czerwca:
- semestr GRATIS!
- BEZ wpisowego!
- NOWE kierunki

Zaoczne Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych

na podstawie gimnazjum, ośmioklasowej szkoły podstawowej lub szkoły zawodowej (2 lub 3 lata nauki)

Nabór na kierunki:

technik **bhp** NOWOŚĆ!
technik **informatyk**
opiekun **medyczny**(rok nauki)
opiekun **w domu pomocy społecznej**
asystent osoby niepełnosprawnej
(rok nauki) NOWOŚĆ!
na podbudowie szkoły średniej

nauka jest prowadzona w formie zaocznej
zajęcia w soboty i niedziele co dwa tygodnie (od 8:00 - 14:20)

Zapisy i dodatkowe informacje w sekretariacie szkoły
ul.M.Curie-Skłodowskiej 8, pokój nr. 107
(budynek Miejskiego Gimnazjum, obok krytej pływalni)
kontakt tel.: 17 242 76 73,
e-mail: pszpodkarpacie@wp.pl